

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit.
The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website
<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhed
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

कविकुलगुरु कालिदास संस्कृत विश्वविद्यालय, रामटेक
हस्तलिखित संग्रह

दाखल क्र. M-2476 विषय _____

नाव _____

लेखक / लिपीकार आश्वलासन श्रौतसूत्र

पृष्ठ 80 काल _____ पूर्ण / अपूर्ण

M-2476

आश्वलायन श्रौत सूत्र

॥३॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ रामचंद्राय नमः ॥ ॐ स्वाहा ॥ सन्नाथामुक्ताहीक्षोप
सदएतेनाह्वासुत्यानिप्रातरनुवाकाद्युदवसानायां तान्यंत्यानि पः
लीसंयाजंतानीतगणिद्रप्सप्राशनसरव्यविसर्जनेत्वंत्यएवध्रुवाः
शस्त्राणामातानाः सूक्तान्येवसूक्तस्थानेष्वहीनेषु देवतेन व्यवस्थाः
स्तृचाः प्रउगे सर्वाहर्गणेषु तायमानरूपाणां प्रथमा दहः प्रवर्तेते
अभ्यासाति प्रेषावहउत्तमेशस्त्रे परिधानीयाया उत्तमेव च न उत्तमं
चतुरक्षरं द्विरुक्ता प्रपुया द्वितीयादिषु लघुषु वाजिनं देवजुतमिति

॥ राम ॥
॥ १ ॥

ताक्ष्यमग्नेनिष्केवल्यसूक्तानां जातवर्से देसु न वामसे ममियाग्नि
मारुते जातवेदस्यानामारंभणीयाः पर्यासान्कद्वतो हरहः शास्यानी
ति होत्रकाद्वितीयादिषेवतानि सर्वाणि सर्वत्रान्यत्राहोत्तमादौ
कल्पिकान्यग्निष्टोमे हर्गणमध्यगतेग्निष्टोमायनेषु बान्यान्य
भ्यासाति प्रेषाभ्यामिति कोसौ विहृतो तदुण्णभावान्नित्यानि
होतुरिति गोतमः संघातादावनुप्रवृत्तत्वादच्युतशब्दत्वाच्च होत्र
काणामपि गाणगारिर्नित्यत्वात्सत्रधर्मान्वयस्य प्रगाथतृचसू

३

॥श्रो. ३॥

॥२॥

क्तागमेष्वेकाहिकंतावदुचुरेत॥१॥ चतुर्विंशेहोताजनिष्ट
त्याज्यमानोमित्रावरुणामित्रं वयं हवामहे मित्रं हवे पूतदक्ष
मयं वा मित्रावरुणा पुरुरुणा चिध्यस्ति प्रतिवांसू रे उदित इ
ति षष्ठ हस्तोत्रिया मैत्रावरुणस्यायाहि सुषुमाहित इन्द्र मि
द्राथिनो बृहदिन्द्रेण संहि दक्ष स आदह स्वधाम न्वित्येकाह
चंद्रोदधीचो अस्तु भिरु तिष्ठ नो जसा सह मित्रं विश्वा अ

॥राम॥

॥२॥

पद्विषदतिब्राह्मणां छसिनं द्रुग्नी आ गतं सुतमिंद्रे अग्नानमो बृह
साहुवेययोरिदमियं वामस्य मन्मनं द्रुग्नी युवामिमे यज्ञस्य हि
स्तु क्रुतिजेत्यछावाकस्य तेषां यस्मिंस्तु वीरंस्तस्तो त्रियो यस्मि
न्ध्वः सो नुरुपाकस्तो त्रियेष्वहः सुयोन्यो नंतरः सो नुरुपो नचेत्सर्वो
हर्गणः षळहो वैकाहिकस्तथा सत्यं ते चोर्ध्वमनुरुपेभ्यः ऋजुनी
तीनो वरुणं द्रुवो विश्वतस्य रियत्सोम आसुते नरं द्रुवित्यारं न
णीयाः शस्वा स्वास्वान्स्वान्परिशिष्टानावपेरंश्चतुर्विंशमहाव्र

॥ श्री. स॥ ताभि जिद्विश्च जि द्विषु वस्तु सर्वस्तोमसर्वपृष्ठेषु चोर्ध्वमावा
 ॥ ३ ॥ पास्प्रतिवांसूरुदिते व्यंत रिक्षमतिरच्छावाश्वस्य सुन्वतज
 तितृचाः पर्यासाः सत्वे वमेनावरुणस्य षष्ठस्तोत्रिय उत्तमः
 सपर्यासः सदेव तमन्य पूर्वस्य स्थाने कुर्वीतान्यत्रापि संनिपाते
 नतृचं सत्कं वानंतर्हितमेकासने द्विः शंसे न्महावालभिदं चेच्छंसे
 दूर्ध्वमुतुरुपेभ्य आरंभणीयाभ्यो वानाभाकास्तृचाना वपेरं नाय
 श्रीकारं सक्षयः परिष्वज इति मेनावरुणो यः ककुभो निधारय

॥ राम ॥

॥ ३ ॥

इति वा पूर्व इन्द्रोऽपमातय इति ब्राह्मणा छंसीता हि मध्यं भराणा
मित्यछा वाकः ॥ २ ॥ मरुत्वतीये प्रेतु ब्रह्मणस्य तिरुत्तिष्ठ ब्रह्मण
स्य त इति ब्राह्मणस्य त्यावा वपते पूर्वो नित्याहु हृदिं द्राय गायत न
किः सुदासो रथमिति मरुत्वतीया इध्वं नित्यात्कया शुभेति च मरु
त्वतीये पुरस्तात्सूक्तस्य शंसे देवं स्थितान्प्रगाथान्पृथ्याभिपु
वयोरन्वहं पुनः पुनरावर्तयेयुरेकेकं ब्राह्मणस्य त्यानमिव मरुत्वती
यानां ध्रुव इन्द्रनिह बोधायाश्च बृहत्पृष्ठं रथं तं रं वातयोरक्रियमा

॥ श्री. सू. ॥
॥ ४१ ॥

नस्य योनिं शंसे दे रूप वे राज शा कर रे व तानां च पृथ्य स्तोत्रिया यो यो
हुर्चा स्तासां विधानमन्वहं ताभ्य ऊर्ध्वं साम प्रगाथा तु क्तो रथं तरस्यो
भयं शृणु वच्च न इति बह तं दं द्रिधा तु शरणं त्वमिंद्र प्रतृतिषु मोषु
त्वा वा घतश्च नेति सद्विषदुप समस्ये द्विषदा मिंद्र मिदेव तात य इती
तरेषां पृथ्य एवैकैक मन्वहं तदिदा सेति च पुरस्तात्सूक्तस्य शंसे दु
वथ पात्रं च मसां श्रवां त राति ग्राह्या भक्षयंति निष्केवल्ये नित्यो भक्ष
जपः षोडश पात्रेण भक्षिणः ॥ ३ ॥ होत्रकाणां कथानश्चित्र आनु
वल्कया त्वं न उत्या माचिदन्यद्विशंसे ते यच्चिद्विवा जना इम इति स्तो

॥ राम ॥
॥ ४१ ॥

त्रियानुरूपामेनावरुणस्य तं वोदस्म मृतीषहंत त्वा यामि सुवीर्यमभिप्र
वः सुराधसंप्रसुश्रुतं सुराधसंवयंघत्वा सुतावंतः कर्द्वे वेदसुते सचा
विश्वाः पृतना अभिनूतं नरं तमिंद्रं जोहवीमिया इंद्रभुज आभर इत्ये
काद्वे चंद्रो मदाय वा वृधे मदे मदे हि नो ददिः सुरूप हलु मृतये शुभ्रिंतम
न्ननुतये श्रायंत इव सूर्यवण्महां असि सूर्यो दुत्य दृशंतं वपुरु दुत्ये म
धुमत्तमास्त्वमिंद्रप्रतूर्तिषुत्वमिंद्रयशा असिंद्र क्रतुं न आभरेद्रज्ये
ष्ठं न आभरात्वा सहस्रमाशतममत्वा सरू उदित इति ब्राह्मणा छंति

॥श्रो. स.॥

॥५॥

नसरोभिर्बोविदहसंतणिरिस्त्रिषासतित्वामिदाह्योनरोवयमेनमिह
ह्योयोराजाचर्षणीनायःसत्राहाविचर्षणिःस्वादेरिथ्याविषूवतउ
थ्याहि सोमइमदुभेयदिंद्रोदसीअवयत्वंशतक्रतो नकिष्टं कर्मणा
नशंनत्वाब्रहंतोअद्र्यउभयंशृणवच्चनआवृषस्वपुरुषसो कदाचनस्तरीरसिकशन
नप्रयुछसियतइंद्रमयामहेयथागौरोअयाकृतंयदिंद्रप्रागयागुद
ग्यथागौरोअयाकृतमित्यछावाकस्यस्तोत्रियानुरूपाणांयद्यनुरूपे ॥रम॥
स्तुवीरंस्तोत्रियोनुरूपपुध्वंस्तोत्रियानुरूपेभ्यःकस्तमिंद्रत्वावसु ॥५॥

कंनव्यो अतसीना॥ कदून्वस्याकृतमिति कदंतः प्रगाथा अपप्राचदंद्रवि
श्वो अमित्रान्न स्रणाते ब्रह्मयुजायुतज्युरुं नो लोकमनुनेषि विद्वानि
तिकद्वय आरंभणीया दुर्ध्वमारंभणीयाभ्यः सद्यो ह जात इत्यहर
हः शस्यं मैत्रावरुणोऽस्मादु प्रतवसे शसद्विहिरितीतरावहीनसूक्तै
आसत्योया त्वित्यहीनसूक्तै द्वितीयं मैत्रावरुण उदुब्रह्माण्युभितष्टे
वेतीतरेव हरहः शस्ये नूनं सात इत्यंतमुत्तममहीनसूक्तानि षष्ठ
हः स्तोत्रिया नावपत्सु दुष्यदेवः सविता हिरण्ययेतितिस्रस्तेहि

॥ श्री. सु. ॥ धावापृथिवीयज्ञस्य रवेोथ्यमिति वेश्वदेवं पृथ्व्यस्य बृहो वृहेश रवेयं यज्ञे
 ॥ ६ ॥ नवर्धतेत्याग्निमारुतमग्निष्टोम इदमहरुक्थ्यावा ॥ ४ ॥ अभिहुवपृथ्व्या
 त २ २ हानिरथं पृष्ठान्ययुजानि बृहस्पृष्टानीतराणि तृतीयादिषु पृथ्व्य
 स्यान्वहं द्वितीयातिवैरूपवैराजशक्करं देवतानि तेषां यथास्थाने
 क्रियायां योनीः शंसेत्तवत्र चास्वयोनिभावेन्यत्राश्विनाद्यज्ञा
 यज्ञीयस्य ~~स्य~~ त्वेक्रियमाणस्यापि सानुरूपं योनिं व्योवं शंसे ॥ रामा ॥
 हर्षमितरस्यानुरूपाधोत्रकाः परिशिष्टा नोपातुः ॥ ४ ॥ हा ॥

६

त्रयमित्रं वयं ह वामहे मित्रं हु वेष्टु तदक्ष मयं वा मित्रावरुणा नो मित्रा
 वरुणेति तृचाः प्रवो मित्रा येति चतुरां द्वितीयमुद्धरेत्प्रमित्रयोर्व
 रुणयोरिति षट्काव्येभिरदाभ्येति तिस्रो मित्रस्य च वर्षा धृत इति च
 तस्रो मेत्रो यच्चिद्विद्वेति विशद्वति वारुणमेतस्य तृचमावपे तमेत्राव
 रुणो नित्यादधिकं स्तोमकारणात्सं च सप्तदशेनैक विंशे द्वा
 दशचतुर्विंशे पंचदशत्रिणव एकविंशतिं त्रयस्त्रिंशे द्वात्रिंश
 तंचतुश्चत्वारिंशे षट्त्रिंशतमष्टाचत्वारिंशे एकाल्पीयसीर्व

॥ श्री ॥

॥ ७ ॥

काहे षेक भूयसी वी नारं भणी या न पर्यासा अंत्या हे काहिकास्तुचीः
पर्यासस्थानेषु ब्राह्मणा छं सिनः सुरुष हलु मूतये इति षट्सू
क्तान्या वा पउक्तो मे नारुणे ने हे द्राग्नी इद्राग्नी आ गते ता हुवे
ययोरिदमिति न वे यं वामस्य मन्मन इत्येका दश यज्ञस्य हि स्थ
इत्येष्टा वाकस्या या त्वि द्रो वस इति मरुत्व तीर्थ मान इद्र इति
केवल्यं प्रथमस्या भित्य विकस्य मध्यं दिने इत्युक्त एते शस्त्रे प्र
ती १ यादही न सूक्त स्थान एवात्वा मिंद्रयं न इद्रः कथाम हा मिंद्रः पूर्णि

॥ राम ॥

॥ ७ ॥

धृएकइद्यस्तिगमशृंगइमामृष्टिछंतिताशासद्विरिति संपाताए
केकस्यत्रयस्त्रयउक्तामरुत्वतीयेयुंजतेमनइहेहवइतिचतस्रो
देवानुवइतिवेश्वदेवं॥५॥ द्वितीयस्यचतुर्विंशेनाज्यवायोयेतेस
हस्त्रिणइतिद्वितीयाः सोमासआगहीत्येकोभादेवादिविस्पृशेति
द्विभुक्तस्याद्यगवाशिरइत्येकायंवांमित्रावरुणेतिपंचतृचागा
त्समदंप्रउगमित्येतदाचक्षतेविश्वानरस्यवस्पतिमिंद्रइत्सो
मपाएकइतिमरुत्वतीयस्यप्रतिपदनुचराविंद्रसोमंयातउति

॥ श्री ३ ॥ स्वमेति मध्यंदिनो निक्के वल्यस्योत्तमे विपरीते भारद्वाजो होता चेत्
 ॥ ८ ॥ कृत्या चातुर्विंशिकं तृतीयसवनं विश्वो देवस्य नेतुरित्येकां तत्सवि
 तुर्वरेण्यमिति द्वे आ विश्वदेवं सत्यमिति तितुर्वेश्वदेवं सप्रतिप
 ३४ दनुचरा वाज्यप्रगै प्रतिननुचरा श्वोभयोर्युग्मे घेवमभित्सवे ॥ ६ ॥ तृती
 यस्य अयमयो जातरो वेति मध्यंदिनस्तद्देवस्य घृतेन दद्यात्वा पृथिवी
 इति तिस्रो न श्वो जातपरावतो य इति वैश्वदेवं वैश्वानरा यधिषणां ॥ राम ॥
 धाराचरामरुतः स्वमग्ने प्रथमो अंगिर इत्याग्निमारुतं ॥ ८ ॥

चतुर्थस्योगो जज्ञे इति निक्षेवत्वं दूयाम्यग्निमस्य मेघावापृ
थिवी इति तिस्रस्ततमे अपतिं देवैश्च देवं वैश्वानरं मनसे
तिस्रः प्रयेथुं ते जनस्य गोपा इत्याग्निमारुतं पंचमस्य क
याशुभाय स्तिग्मं शृंग इति मध्यं दिनः कयाशुभीयस्य तु नवस्युत्त
मान्यत्रापि यत्रानि विद्वानं स्यात्पुतवती भुवना नाम निश्रियेन्द्र
भुभिर्वाजवद्विरिति तृचो कदुप्रियायेति वैश्वदेवं पृक्षवृक्षो वृ
क्षेशर्दयनूचित्सहो जा इत्याग्निमारुतं षष्ठस्य सा वित्राभवेत्

स्य २

॥ श्री. ३ ॥

॥ ९ ॥

तीयेन वैश्वानरीयं च कृत्वा पूर्वाषासान्तेति वैश्वदेवं प्रयज्य बृहस्पतिं स्तो
ममित्याग्निमारुतमित्यभित्यवः षष्ठहस्तस्याग्निष्टोमावभित्तु कथ्याम
ध्य उरुथ्येषु स्तोत्रिषा नुरुपामेनावरुणस्य ॥ ७ ॥ एषुषु ब्रवाणि आग्निर
गामिभारतः प्रवो वाजा अभिघ्नो मिप्रयां सिवाह सा प्रमं हिष्ठाय गा
यत प्रसो अग्ने तवोतिभि रग्निं वो वृधंत मग्ने यं यज्ञमध्वरं यजिष्ठं त्वा ववृ
महेयः समिधाय आहुत्या ते अग्न इ धीमस्युभेकं श्वं द्रसर्पिष इति द्वे ए
काचाग्निं तं मन्ये यो वसुरा ते वत्सो मनोयु मदाग्ने स्तूरं रयिं भर प्रष्टवो अति ॥ ९ ॥

॥ राम ॥

थिः श्रेष्ठं यविष्ठभारतमद्रो नो अग्निराहुतो यदीधृतेभिराहुत आघा
ये अग्निमिंधत इ मा अ मिप्रणो नुम इ त्यथ ब्राह्मणा छे सि नो न
तृव्यो अना त्वं मा ते अमाजुरो यथैवा त्यसि वीरयुरेवा ह्यस्य स्रु
ता तं ते म दं गृणी म सि तं त्वमि प्रगाय त व य मु त्वा म पू र्व्य यो न इ द मि
दं पुरे द्रा य सा म गा य तं सरवा य आशिषाम हि य ए क इ द्वि द य तं
यः इ दं सो म पा त म एं द नो ग ध्ये दु म ध्वो मु र्दि त रं मे तो न्वि दं स्त वा म स
खा य र क्त्वा हीं द्रे व्य श्व व त्वं न्त इ दं द्रा भ र व य मु त्वा म पू र्व्य यो न इ द मि दं

॥ श्री० सूर्यपुराणी मद्रं दवा इति समाहारो नुरुपोः ॥ आनृत्यो अना त्वं माते अमा जुरो
 ॥ १० ॥ यथेत्यथा छावा कस्येद्रं विश्वा अवी वृधं नु क्यमिंद्रा यशं स्यं शुधी हवंति
 रश्वा आशुत्कर्ण शुधी हवं मसा वि सोम इंद्र त इम मिंद्र सुतं पिब यदि
 द्रचित्र मेह नाय स्ते साधिष्ठो वसे पुरां मिंदुर्युवा क विर्वृषा ह्यसिरा धसे
 गायंति त्वा गाय त्रिण आत्वा गिरो रथीरि वेति सक्ताना मे कै कं शिष्या
 वपेरं न ॥ ८ ॥ स्तोमे वधं इमा उवां भूमयो मन्यमाना इति तिस्र इंद्रा को वा
 मिति सूक्ते शुधी वां युजो युवां न रापुनीषे वा मिमानि वां भागुधे यानीत्ये

माने

॥ राम ॥
 ॥ १० ॥

तस्यैवार्थमेवावरुणो यस्तस्तम्भयो अद्रिभिर्घृते दिव इति सूक्ते अस्तेव
 सुप्रतरमाया त्विन्द्रस्वर्गतिरिमं धियमिति ब्राह्मणा घंसी विष्णोर्नुकमि-
 तिसूक्ते पुरोमात्रये त्यछा वाकः ॥ २ ॥ पृष्ठस्यामित्यवे नोक्ते अहनी आ-
 धे आद्याभ्यां तृतीयसवना चान्वहमुपप्रयंत इति तु प्रथमेहन्याज्यमग्निं
 दूतमिति द्वितीये तृतीये युश्वाहीत्याज्यं वायवायाहि वीतये इत्येकावाया
 हि शिवा दिव इति द्वे द्वे श्ववायं वेषां सुतानामिति द्वयोरन्यतरां द्वे द्वे मिमे-
 वरुणे वयमश्विना वेह गच्छतमाया ह्यद्रिभिः सुतं सजृविश्वेभिर्देवेभिरुत

॥ श्री० ॥

॥ १३१ ॥

नः प्रिया प्रिया स्विद्योस्ति ह प्रउगुत्तमे नृचमभ्यासां श्वतुरक्षरान्
वातृतीयेनामित्थविकेनोक्तो मध्यंदिनस्ततमिद्राधसमहेत्र
यइंद्रस्यसोमाइति मरुत्वतीयस्य प्रतिषदनुचरैर्वै रूपं चेत्सृष्टं य
द्यावइंद्रतेशतं यद्विंद्रयावतस्त्वमिति प्रगाथोस्तोत्रियानुरूपौ ॥
॥ ३० ॥ चतुर्थे ह निप्रातरनुवाकप्रतिषद्वैर्वाद्योर्न्यूखो द्वितीयं स्व
रमोकारं त्रिमात्रमुदात्तं त्रिस्तस्य तस्य चोपरिष्ठादपरिमितान्यं च

॥ राम ॥

॥ १३१ ॥

वार्धोकारं ननु दाना नुत्तमस्य तु त्रीन्पूर्वमक्षरं निहन्यते न्यूरव्यमा
 नेतदपि निदर्शनायोदाहरिष्यामः ॥ आपो ३ ओ ओ ओ ओ ओ ५
 ओ ३ ओ ओ ओ ओ ओ ५ ओ ३ ओ ओ ओ ओ रेवतीः क्षयथाहिवस्वः
 क्रतुंचमद्रं विभृथामृतं च ॥ रायो ३ ओ ओ ओ ओ ओ ओ ३ ओ ओ ओ ओ
 ओ ५ ओ ३ ओ ओ ओ ओ श्वस्व स्वपत्यस्यपत्नीः सरस्वती तग्दृणते वयोः
 धो ३ मायो ३ आग्निं न स्ववृत्तिभिरित्याज्यं तस्योत्तमा वज्रं तृतीयेषु पा
 देषु न्यूरवो निनर्दश्चोक्तो न्यूरवः स्वरां त ओकारश्च तु निनर्दश्चोक्तो दि १

[illegible]

॥ श्री० ३० ॥ मिते वि हि होत्रा अवीर्ता वायो शतं हरीणां मिंद्रश्च वायवे वांसो माना ^x
 ॥ ३३ ॥ माचिकितान सुक्रतू आनो विश्वाभिरुति मिस्त्वमुवो अप्रहर्णमपत्यं वृ
 जिनं रिपुमं वितमे नदी तम इत्यानुष्टुभं प्रउगमे कपातिन्यः मथमस्तं
 त्वाय ज्ञेभिरी मह इदं वसो सुतमंध इति मरुत्व ती यस्य प्रतिपदनु चरे
 शुधी हव मिंद्रमरुत्वा इंद्रेति मरुत्व ती यमं त्ये नि विदं ह्रद्व्यादनेक
 भावे सूक्तानां वैराजं चैत्यं विना सोम मिंद्रमंदतु त्वेति स्तोत्रि
 यानुरुपौ कुरुत इंद्रे युधस्य त इति ~~निष्केवत्यं~~ शुधी हवी

॥ राम ॥
 ॥ ३३ ॥

यस्य तु तृच आद्ये ईर्चादिषु न्यूरव एवं कुहश्रुतीयस्य विशजं मध्यमे
 पुषादेषु नित्य इह प्रतिगरे न्यूरवादिप्रणवांतः प्रणवे कुहश्रुतीयानां
 मर्ध्वं च शश्वे नदुत्तमावर्जं न ते गिरो अपि मृष्येतुरस्य प्रवो महे महि वृध
 भरध्वमिति च तस्मिन् स्तिस्त्रश्च विशजस्तामूर्ध्वमारंभणीयाभ्यसा ४
 स्तृचानावयेरं नाद्यं मैत्रावरुणस्तस्यात्तमादिशस्तानां तृचं ब्राह्म
 णाद्यं सीतस्य चाछावाको यजामह इंद्वज्जदक्षिणमिति द्वितीयाने
 व मेव यंच मेह नित्यच्चिद्विस्तस्य सोमपादत्येकैकमेव मेव वषष्ठे हनींश्

॥ श्रौ० उ०

॥ १४ ॥

यहिद्योरसुरेअनमतेत्येवमेव ॥ ११ ॥ स्तोमेवर्धमानेकोअद्यनर्यो
वेनेनवायआयाह्यर्वाडित्यहर्चा न्यावपेरंनुपरिष्टासा कछे
पीनांतैरप्यनतिशस्तरेद्राणित्रेष्टभान्यमरुछद्वान्यावपेरंनत्वेता
न्यनोप्यातिशंसनमेकयाद्भ्यांवाप्रातःसवनपरिमिताभिरुत्त
रयोःसवनयोःपंचमस्यममृषुवोअतिथिमुषुर्वधुमिति नवाज्य
मानोयज्ञदिविस्तृशमितिद्वेआनोवायोमहेतनइत्येकारथेन ॥ राम ॥
पृथुपाजसावहवःसूरचक्षसइमाउवादिविष्टयःपिबासुतस्य ॥ १४ ॥

रुसिनो देवं देवं वो वसे देवं देवं ब्रह्म दुगा विषेव च इति बार्हतं प्रउ गं प्र
गाथाने के द्वितीयोत्तमवर्जं यस्याचजन्यया विशं द्रुत्सो मया एकद
तिमरुत्वतीयस्य प्रतिपदनुचरा वविता सीत्ता हीद्रुपि वतुभ्यमिति
मरुत्वतीयं शास्त्रं चेत्सृष्टं महानाम्न्यस्तोत्रियस्ता अध्यर्धकारं नव
प्रहृत्यातिस्त्रोभवंति ताभिः पुरीषपदान्युपसंतनुयात्यं चाक्षरशः
पूर्वाणि पंच सर्वाणि वा यथानिशांतं यो निस्थाने तु यथानिशांतं
स पुरीषपदा उत्तमेन संतानस्वा हो रिथा विषूवत उपनो हरिभिः

॥श्री०३०॥

॥१५॥

सुतमिंद्रं विष्वा^Fअवीवृधन्नि^Fतित्रयस्तृचा^Fअनुरूपः प्रदं ब्रह्मं द्रो
मदाय सत्राम दास इति निष्केवल्यं पांक्ते पूर्वस्ते मरुत्वतीये पांक्ते
निष्केवल्ये आद्ये तु त्रिष्टुबुत्तमे तयो रवसां न शतक्रतो समप्रकृति
रिति मरुत्वतीये शची पतेन द्येति निष्केवल्ये निष्केवल्ये ॥ १२ ॥
॥७॥ ॥ इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रे सप्तमोऽध्यायः समाप्तः ॥
॥७॥ ॥ षष्ठस्य प्रातः सवर्ने प्रस्थितया ज्यानां पुरस्तादन्याः कृत्वो
भाभ्यामनवानंतो यजंति वृषं निद्रवृषपाणां स इंदवः सुषुमाया त ॥ रा मरुत्वा ॥

॥१५॥

॥ रा मरुत्वा ॥

मद्रिभिर्वनोति हि स्रुन्वध्नयंपरीणा सोमोषु वो अस्मद्भिर्नानिषोस्यो
षूणा अग्ने शृणु हित्वमीळितोऽग्निं होतारं मन्ये दास्व तं दध्युः ह मे
जनुषं पूर्वो अंगिर इत्येवमेव माध्यंदिनेऽप्यधोतु तत्रानवानेपि वा
सोममिंद्रं सुवानमद्रिभिर्निद्राय हि घोरं सरो अनमन्ततेति षकुप
रिष्टात् वृचं क्रतुया जानां प्रेषमुते सो यजमृचं चानवानमुत्कृत्तं
ते रसो यजेति प्रेष्ये देवमेव यजंतितुभ्यं हि न्वानो वसिष्ठगा अपद
तिद्वादशा यं जायतमनुषो धरी मणी त्याज्यमेकेन द्वाभ्यां च विष्णुहः

॥ श्री० उ० ॥
॥ १३६ ॥

स्त्रिभिरवसानंचतुर्भिर्जगद्वोयत्रार्द्धचशः पारुष्येप्यस्तीर्णवर्हिर्नि
तितृचोसुषुमायातमद्रिभिर्युवांस्तोमैभिर्देवयंतो अश्विनावर्मह
इंद्रवृषन्निद्रास्तुश्रोषकोषूणा अग्नेशृणुहित्वमीकितोये देवा सो
द्वियेकादशस्थेयमददाद्रभसमृणच्युतमिति प्रउगंदेचेकाचपंच
मएकपातिन्युउपोत्तमउत्तमेनृचमभ्यासा अष्टाक्षरा नवा सप्तयु
महानात्रयद्रंद्रस्य सोमाद्रतिमरुत्वतीयस्य प्रतिपदनुचरो ये त्वं ॥ रामहस्ता ॥
रथमिंद्रसयोवृषेद्रमरुत्वद्रतितिस्रद्रतिमरुत्वतीयमेकैनाग्नेवः ॥ १३६ ॥

सायद्वाभ्यां प्रणुयाद्वाभ्यामवसायद्वाभ्यां प्रणुयाद्यत्र पछः पारु
छेप्यो देवतं चेत्सृष्टं देवतीर्नः सधमादेरेवाँ इदेवतस्तोतेति स्तोत्रि
यानुरूपेण वैन्द्रयात्कपनः प्रधानं स्यात्भूरैक इति निष्केवल्यमभित्यं
देवं सवितारमोष्योरित्येका तत्सवितुर्वरेण्यमिति द्वे दोषो आगा
हृद्वा यद्युमध्येत्याथ वर्णः ॥ सुहिदेवं सवितारं ॥ तमुष्टुहंतः सिंधुं
नु संत्यस्य युवानं ॥ अद्रोघवाचं सुशवं ॥ सघानो देवः सविता सावि
षट्स्रपतिः ॥ उभे सुक्षिती सुधातुरिति वैश्वदेवस्य प्रतिपदनु

॥ श्री० ३० ॥
॥ १७ ॥

चराउत्थत्यचोत्तमंसूक्तं त्रीणि दमिह्यारोद्रमिति प्रागुपोत्तमा
यायेयज्ञेनेत्यावपतेतस्यार्द्धचशः प्रागुत्तमाया ऊर्ध्वं चतुर्थ्याः
शिष्टेशस्त्वास्वस्तिनोमिमीतामश्विनाभगदतितृचइतिवे
श्वदेवं ॥ १ ॥ होत्रकाणां द्विपदास्विहोवष्येषुस्तुवतेत ऊर्ध्वं म
नुरूपेभ्यो विकृतानि शिल्पानि शंसैर्युर्मैत्रावरुणस्याग्नेत्वं
नो अंतमोग्नेभवस्रुषमिधासमिह्यदतिस्तोत्रिया नुरुयावथ
वालखिल्याविहरेत्तदुक्तं षोडशिनोसूक्तानां प्रथमद्वितीयेषु

॥ राम ॥

॥ १७ ॥

छत्तृतीयचतुर्थेअर्धर्चशः ऋक्शः पंचमषष्ठेव्यतिमर्शवाविह
रेत्पूर्वस्यप्रथमांमुत्तरस्यद्वितीययोत्तरस्यप्रथमांपूर्वस्यद्विती
ययातयोर्नानचाप्रथमद्वितीयाभ्यांवादाभ्यामवस्येत्प्रथमे
द्वितीयाभ्यांप्रणुयात्तृतीयोत्तमाभ्यामवस्येत्तृतीयोत्तमाभ्यां
प्रणुयादेवंव्यतिमर्शमर्धर्चशउत्तरेएवंव्यतिमर्शमृक्शउत्तरेवि
परिहरेदेवोत्तमेसूक्तेगायत्रेसर्वत्रेमानिवांभागधेयानीतिप्रा
गुत्तमायाआहूयदूशंहणंरोहेद्यंसःशुचिषदितिपुछोर्धर्चशः

॥ श्री० उ० ॥

॥ १८ ॥

वथ ३

स्त्रिपद्याचतुर्थमनवानमुक्ताप्रणुत्यानस्येत्युनस्त्रिपद्यार्धचर्शः
पष्ठएवसप्तममेतद्विहणमावांराजानाविति नित्यमेकाहिक
मिति नुहोंडिना वैथैमेहावालमिदेतान्येवषट्सूक्तानिव्यतिम
शंपष्ठे विहरेद्यतिमर्शमर्धचर्शो व्यतिमर्शमृक्शः प्रगाथां तेषु
चानुषसंतानत्रगावानमेकपदाः शंसेदिंद्रो विश्वस्य गोप
तिरिंद्रो विश्वस्य भूपतिरिंद्रो विश्वस्य चेततींद्रो विश्वस्य र
जतीति चतस्र एकां महाव्रतादाहरेत्रयो विंशतिमष्टाक्षरा

॥ शम ॥

॥ १८ ॥

यादानमहानाम्नीभ्यः सपुरीषाभ्यः षोडशिनोक्तः प्रतिगरोन्यत्रे
कपदाभ्यो वरुष्ये कपदाअविहरंश्वतुर्थंशंसेत्समानमन्यत॥
॥ २॥ ब्राह्मणाछंसिनइमानुकंभुवनासीषधामेतिपंचायावा
जंदेवहितंसनेमेतिस्तोत्रियानुरूपावपमावइद्रेतिस्त
कीर्तिस्तस्यार्धचंशश्वतुर्थमिथवृषाकपिंशंसेद्यथा होताज्या
द्यांचतुर्थेपंक्तिशंसंत्विहाप्रणवांतश्वप्रतिगरोद्वितीयेपांक्ताव
सानेतस्मादूर्ध्वकुंतापंतस्यादितश्वतुर्दशविग्राहंनिनंदंशंसेत्त

॥श्रो०३॥

॥१८॥

नीयेषुपादेष्टुदात्तमनुदात्तपरंयत्प्रथमंतंनिनर्देत्तदपिनिदर्श
नायोदाहरिष्यामः॥इदंजनाउपश्रुता॥नगुशंसस्तविष्यते॥षु
ष्टिसहस्रानवतिंचकौरमआरुशमेषुदृष्टहो॥मोथामोदेवोमि
त्यस्यप्रतिगरश्चतुर्दश्यामेकेनद्वाभ्यांचविग्रहःशेषोर्ध्वशर
ताअश्वाआत्यवंतइतिसप्ततिंपदान्यष्टादशवानवाद्यान्यत्वा
बुक्कंनिखातकमितिसप्तयदीहनत्कथंहनत्सर्पाकारंपुनःपुन
रितिचैतेविततोकिरणोद्वावितिषळनुष्टुभोर्दुदुभिमाहनना

॥राम॥

॥१८॥

भ्यांजरितरोथामोदैवकोशबिलेजरितरोथामोदैवरजनिग्रंथे
धोनांजरितरोथामोदैवोपानहिपादं ~~ज~~जरितरोथामोदैवोत्त
रांजनीमांजन्यांजरितरोथामोदैवोत्तरांजनीवर्त्मन्यांजरितरो
थामोदैवेतिप्रतिगरावसानेधिहेत्थप्रागपागुदगितिचतस्रो
द्वेधाकारंप्रणवेनासंतन्वनलाबूनिजरितरोथामोदैवो३मू॥
पृषातकानिजरितरोथामोदैवो३॥मू॥अश्वहृपलाशंजरि
तरोथामोदैवो३मू॥पिपीलिकोवटोजरितरोथामोदैवो३मिति

ॐ ३

॥श्री०३०॥

॥२०॥

प्रतिग राः प्रणवेषु भुगित्यभिगतद्वितीयाणि पदानि सर्वाणि यथा
निशांतंश्चाजरितरोथामोदेवपर्वशदोजरितरोथामोदेवगोशफो
जरितरोथामोदेवेति प्रतिग रां वीमेदेवा अक्रंसतेत्यनुष्टुप् स्त्रीयाय
पूयते जरितरोथामोदेवहोता विष्टीमेन जरितरोथामोदेवेति प्रति
गरावादित्याह जरितरंगिरोभ्योदक्षिणामनयं न्निति सप्तदशपदा
न्योह जरितरोथामोदेव तथाह जरितरोथामोदेवेति प्रतिग रां व्यत्या
संमध्ये प्रणवउत्तमस्त्वमिंद्रशर्मरिणेति भूते छंदस्ति स्त्रएता अनु

प्य ३

॥रामकृष्ण॥

॥२०॥

CC-0. In Public Domain. Kavikulguru Kalidas Sanskrit University Ramtek Collection

+नित्यश्रित्यंतिदमहर्विश्वजि चतो चेदग्निरोमो यदि वोक्थ्येष्वदिपदास्तुवीर + शेष ३

॥ श्री० ३ ॥
॥ २१ ॥

ओ ओ ओ ओ ओ ओ ओ ओ ओ ओ मदे मधो मद्दस्य मदिरस्य मदेवो ३
ओ ओ ओ ओ ओ ओ ओ ओ ओ ओ मोथामो देवो मित्यस्य प्रतिगरत्तुर्जनिनीतिनि
त्यान्येकाहिका नित्येवमुक्थ्या नियन्त्रयन्त्रद्विपदास्तुवीर न्माध्वं
दिन एवोर्ध्वमारंभणीयाभ्यः प्रकृत्याश्रित्यानिशंसेयुर्वाहता न्येव
सूक्तानिवालखिल्यानां मेत्रावरुणः सुकीर्तिब्राह्मणा छंसीवृ
षाकपिंचपंक्तिशंसंघोर्नयद्वंद्रेत्यछावाकः प्रत्येवयामरुदित्ये
दतदाचक्षते होतैवयामरुतमाग्निमारुते पुरस्ता न्मारुतस्य पृष्ठः ॥ राम ॥

॥ २१ ॥

समासमुत्तमेव देषेत्वेवपृष्ठ्याहन्यहरहःशस्यस्यैकभूयसीःश
स्वामित्रावरुणोदूरोहणंरोहेत्संपातसूक्तएकाहीभवत्सुनत्येका
हीभवत्स्वहरहःशस्यानिनारंभणीयानकद्वंतःकद्वतांस्थानेनि
त्यान्प्रगाथांछस्वासंपातानेवसंपातवत्स्वहीनसूक्तानीतरेषु
ततोंत्यान्येकाहिकानिसंपातवत्सुतुसर्वस्तोमेषुप्राक्षतेवैकाहे
हीसूनेक्तान्यादितस्तृतीयानिसामसूक्तानिसप्रगाथानिसर्व
पृष्ठेषुपृष्ठानिपृष्ठेयसंस्थाअग्निष्टोमःप्रथमंषोडशीचतुर्थमु
क्थ्याइतरइतिदृष्ट्यःप्रत्यक्षपृष्ठान्यैःपरोक्षपृष्ठएतेर्वोपसृष्टे

॥श्री०॥
॥२२॥

४५

वेरूपादीनामभावेपृष्ठ्यस्तोमःपवमानभावेपृष्ठ्यस्तनूपृष्ठ्यो
हेतुश्चेच्छेत्तनोधसे॥४॥अभिजित्त्वरहस्य४३भयसामायसायय
चिरथंतरंयज्ञायज्ञीयस्यस्तानेपिबवांस्त्विहसामप्रगाथपिबासो
मंसमुष्टुहीतिमध्यंदिनस्तयोरेकाहिकेपुरस्तादन्येवाशंसेयुरतेएवे
तिजोतमःसप्तदशत्वात्पृष्ठस्ययावत्तोयावत्यःकुशानांनवतोद
शतोवा निष्केवल्येतावतिसूक्तमध्यंदिनास्युरितिमहान्यायो
मरुत्वतीयस्योत्तमेविपरीतेचातुर्विंशिकंतृतीयसवनमभिस्र
वच्यहःपूर्वस्वरसामानःस्वराणित्विहपृष्ठानितेषांस्तोत्रियाय

॥राम०॥
॥२२॥

ति २-४

ज्जायथा अपूर्वमस्य पायिते महर्मे न प्रत्येतने त्याघो वा स
र्वेषां वयं घत्वा सुता वंत इति स्त्रो बृहत्सो यस्तस्य धिष्ठो वस इति
षष्ठनुष्टुभ इत्यनुरूपस्तोत्रिये यथा युक्ता बृहती तथा नुरूपेः
स्थायी न्येतानि यथा बृहद्रथं तरे ॥ ५ ॥ विषुवां दिवा कीर्त्य उ
दिते प्रातरनुवाकः पृथुपा जा अमर्त्य इति पृष्टधाप्याः सामि
धेनीनां सौर्यः सवनीयस्योपालभ्यः सोमापो ह्यो वासमुद्रा

॥ श्री ० ॥
॥ २३ ॥

दूर्भिरित्याज्यं त्यं स्रुमेषं कया श्रुभेति च मरुत्व तीयं महादिवाकी
त्यं पृष्ठं विभ्राद्बृहत्पिबतु सोमं मधु नमो मित्रस्य वरुणस्य चक्ष
स इति स्तोत्रिया नुरुपौ यदि बृहद्रथं तरे पवमानयोः कुर्युर्धो नीए
नयोः शंसे द्रथं तरस्य पूर्वा माद्ये भवतो न्याभिरपि संनिपात उत्त
मस्त्विह सामप्रगाथो नृणां मुत्वा नृत मंगीभिर्हव्यै रितिति स्तो
पस्तिग्मं शृंगोभित्यं मेषमिंद्रस्य नुवीर्याणीत्येतस्मिन् नैंद्रीं निवि
दंशस्वाशंसे देवोत्तराणि षट् दिवश्चिदस्य सुत इत्वमेष प्रपू

॥ सांब ॥
॥ २३ ॥

वीरिषामदः प्रमं हि षायत्यमृषितीह ताक्ष्यमंततस्तस्यैकांश
स्वाह्यदूरोहणं रोहेदिति निष्केवल्यं विकर्णं चेद्ब्रह्मसामोर्ध्व
मनुरूपान्तवोदस्ममृतीषहमभिप्रवः सुराधसमिति ब्राह्मः
णाष्ठसीश्येतनोधसयोर्योनीः शंसेन्नोधसस्य पूर्वोश्येतस्यो
त्तरामेतद्वोत्रकाणां योनिस्तृणं यच्च प्रगाथ आह्वानमिवाभ्य
स्तस्यं चाहावपरिमितत्वादुत्तमेनाभित्वविकेनोक्तं तृतीयस
वनमेकाहिकौतुप्रतिपदनुचरोभासंचयज्ञायशीयस्यस्था

॥ ओ० ३१ ॥
॥ २४ ॥

नेपृक्षस्य वृक्षो अरुषस्य नू सह इति स्तोत्रिया नुरूषो मूर्धानं दिवो अ
रतिं पृथिव्या मूर्धा दिवो नाभिरग्निः पृथिव्या इति वा न्यासु च देवं लिङ्गाः
स्वतो नुरूष आवृत्ता स्वरसामानः ॥ ६ ॥ विश्वजितो ग्निं न र इत्या
ज्यं चतुर्विंशो न मध्यं दिने वैराजं तु पृष्ठं सन्यु र्वं बृह तश्च योनिं प्राग्ने
रूप्यो न्या होत्रा काणां पृष्ठानि शाक्कर वै रूप्ये रेवता निते योनीः शं
संति वा म देव्यस्य मेत्रावरुण उक्ते ब्राह्मणा छं सिनः काले यस्या
छावा करे का हि को स्तोत्रिया वेतयो नीता अंतरेण क हूतश्चै ते

॥ रामचंद्र ॥
॥ २४ ॥

षामेव पृष्ठानां सामप्रगाथास्तन्नामदासो योजात एवाभूरेक इति साम
मस्तूक्तानि पुरस्तात्सूक्तानामुक्तं तृतीयसवनमुत्तमेन पृष्ठ्याहेका
हिकौतुप्रतिपदनुचरो बृहच्चेदग्निष्टोमसामत्वमग्नेयज्ञानामिति
स्तोत्रियानुरूपाविति न वरात्रः सर्वे ग्निष्टोमा उक्थानेके स्वरसाम्नो
द्वितीयमामित्यविकंगोरयुरुत्तरं अहकृते पूर्वस्माज्यहात्सवनशेषे
यथांतरंगोरयुरुत्तरं अहकृते युग्मेभ्यो गोरयुजेभ्य आयुर्दशयन्त्रे
पृष्ठ्यः षळहः पूर्व अहः पुनश्छंदोमानत्वत्ररच्छायिवैरूपं तु

॥ श्री० ३१ ॥

॥ २५ ॥

स्यं ५

तीये प्रथमस्य छंदोमिकस्य द्विषुक्तो मध्यंदिनो वेषु वृते निविधाने पूर्व
वर्चद्वितीयस्य शंसामहं महश्चित्त्वमिंद्रपि वा सोममभितमस्य घा
वापृथिवी महं इंद्रो नृवदिति मरुत्वतीयमपूर्व्या पुरुतमानितां
सुते कीर्तित्वं महं इंद्रो नृभ्यो यो ह दिवश्चिदस्य त्वं महं इंद्रमिति निष्के
वल्यं तृतीयं द्रः स्वाहा गायत्सामतिष्ठा हरी प्रमंदिनं द्रमा उलेति मरु
त्वतीयं सं च त्वेजग्मु रिति सूक्ते आसत्यो त्वहं भुवं तत्तं इंद्रियमि
ति निष्के वल्यं माया हि व न स मा नु के व भुरेक इति द्विपदा सूक्तानि

या २

तुभ्यं ४

॥ सां व ॥
॥ २५ ॥

वे३

पुरस्ताद्वैश्वदेवसूक्तानामितिनुसमूहः॥७॥ व्यूहश्चैवसृष्ट्यस्योत्त
रेव्यहेमध्यंदिनेषुगायत्रांस्तृचानुपसंशस्यतेषुनिविदोदध्यादि
मनुमायिनंहुत्यमुवःसन्नासाहेमरुत्वाँइंद्रमीदुःस्तमिंद्रंवाज
यामस्ययंहयोनवाइदमुपनोहरिभिःसुतमितित्रेष्टुभान्विषांत
तीयसवनानिचतुर्थेह्यादेवोयातुप्रद्यावेतिवासिष्ठंअशुभ्यः
प्रशुक्तेत्वितिवैश्वदेवंवैश्वानरस्यसुमनौकइंद्रं व्यक्ताअग्निंन
रइत्याग्निमारुतमहादशेनमेविसृजेद्विषदरुकादशमात्मन

॥ श्री० ॥
॥ २६ ॥

महादशोत्तमेविराजो द्विपदा एका दशमारुत एकविंशतिर्वैश्व
देवसूक्ते पंचमस्योदुष्यदेवः स विता दमूना इति तिस्रो महीधा
वा पृथिवी इह ज्येष्ठ इति च तस्य त्रभुर्विभवा स्तुषेज
नमिति वैश्वदेवं हविष्यां तं वपुर्नृतं दग्निर्होता गृहपतिः सरा
जेति तिस्र इत्याग्निमारुतं मुत्तमा वैश्वदेवसूक्ते साध्या सोत्त
मा जातवेदस्य सर्ववाध्यासानुपसमस्य प्रणुयात् षष्ठस्योदुष्य
देव इति गात्समदं किमु श्रेष्ठ उपनोवा जा इति त्रयोदशा भवंचत

॥ राम० ॥
॥ २६ ॥

स्रश्चवैश्वदेवसूक्तेतृचमंभ्यत्यमुधरेदिति वैश्वदेवमहश्चरुत्स
 मध्वोवोनामसप्रत्नथेत्याग्निमारुतमिति ष्यः ॥ ८ ॥ अथ छंदोमाः
 समुद्रादूर्मिरित्याज्यमावायोभूषशुचिपाउपनः प्रयाभिर्यासिदाः
 श्वांसमछानोनियुद्भिः शतिनीभिरध्वरं प्रसोताजीरोअध्वरेष्वरुत्सा
 द्येवायवद्रुद्रमादनास्तोयावांशतंनियुतोयाः सहस्रमित्येकपाति
 न्यः प्रयद्मिन्नावरुणास्यूर्ध्वनागोमत्तानासत्यारथेनानोदेवश
 वसायाहिशुष्मिन्प्रवोयज्ञेषु देवयंतो अर्चन्प्रक्षोदसाधायसास

पृ२

॥श्री०॥

॥२७॥

सएषेतिप्रउगंमाध्यंदिनेसूक्तेविपरिहृत्येतारयोर्निविहोदध्यादे
वमुत्तरयोश्चतुर्थपंचमेअभित्वादेवसवितुःप्रेतांयुज्ञस्यशंभुवा
यंदेवायजमन्नइतितृचाएभिरग्नेदुवोइतिवैश्वदेवंनित्यानिदि
पदासूक्तानिवेश्वानरोअजीजनदित्येकासविश्वंप्रतिचाकूप
दतनुत्सृजतेवृशी॥युज्ञस्यवयउत्तिरंन॥वृषापावकदीदित्यग्ने
वैश्वानरद्युमत॥जमदग्निमिश्रुतः॥प्रयद्वस्त्रिष्टुभंदूतंवदित्या ॥हेरंब॥
ग्निमारुतां॥१॥द्वितीयस्याग्निंवोदेवमित्याज्यंकुविदंगनमसा ॥२७॥

ये वृधासः पीवो अनन्तारयिवृधः सुमेधा उच्छुषसः सुदिना अ
 रिप्रा इत्येकपातिन्य उशंता दूतान दभाय गोपाया वत्तरस्तन्वोपा
 वदोज इत्येकादेच प्रतिवां सूरु उदिते सूक्तैर्धेनुः प्रलस्य काम्यंदु
 हाना ब्रह्माण इंद्रोपया हि विद्वानूर्ध्वो अग्निः सुमतिं वस्वो अश्रे
 दुतस्या नः सरस्वती जुषाणेति प्रउगं हिरण्यपाणि मृतय इ
 ति च तस्त्रो महीद्योः पृथिचनो युवाना पितरु पुनरिति तृचो दे
 वा मिदव इति वैश्वदेव मृतावानं वैश्वानर मृतस्य ज्योतिषस्य

नो
 ७

॥ श्री० ॥
॥ २८ ॥

म४

तिं॥ अजस्रं घर्ममीमहे॥ दिवि पृष्ठो अरोचताग्निर्वैश्वानरोर्मनोज्योतिषा
तिषा बाधते तम॥ अग्निः प्रलेषु धामसु कामो भूतस्य भव्यस्य॥
सम्प्राळे कोवि राजति॥ क्रीळं वः शर्धो ग्ने मृळे त्याग्निमारु
तं॥ १०॥ तृतीयस्यागन्महेत्याज्यं प्रवीरया शुचयो दद्रिरेते ते
सत्येन मनसा दीध्याना दिवि क्षयं तारजसः पृथिव्या मा विश्व
वा राश्विना गतं नो यंसोम इन्द्र तुभ्यं सुन्व आ तु प्र ब्रह्म णो अंगि
रसो नक्षं त सरस्वती देव्यं तो हवंत आ नो बृह तः पर्वता द

दिवो

॥ हे रं ब॥
॥ २८ ॥

सरस्वत्यभिर्नोनेषिवस्य इति प्रउगमेकपातिन्यउत्तमोदोषो
आगात्प्रवांमहि धृवीअभीतितृचाविंद्रइषेददातुनस्तेनोर
लानिधत्तनेत्येकाद्वेचयेत्रिंशतीतिवैश्वदेवंवैश्वानरोनऊतयै
आप्रयातुपशवतः॥अग्निर्नःसुष्टुतीरुपा॥वैश्वानरोनआगमदि
मंयज्ञं सजूरुपा॥अग्निरुक्थेनवाहसा॥वैश्वानरोअंगिरोभ्यस्तो
मुक्थंचचाकनत्॥एषुघुमन्स्वर्यमत्॥मरुतोयस्यहिप्राग्नये
वाचमित्याग्निमारुतं॥११॥दशमेहन्यनुष्टुभांस्थानेग्निंनरोदीधिति

॥ श्री० ॥

॥ २९ ॥

भिररण्योरितितृचमाग्नेयेऋता उषा अपस्वसुस्तम इति पृष्ठोद्दि
पदां त्रिरुषस्य आशुभ्राया तमश्विना स्वश्वेति तृचमाश्विनेऋ
तौ स्तोत्रक सूक्तस्य द्वितीय तृतीय यो स्थानेऽग्नेघृतस्य धीतिभि
रुभेऋश्वंद्रसर्पिष इत्येते इदमापः प्रवहतेत्येतस्या स्थान आ
पो अस्मान्मातरः शुंधयं त्वित्यछावो अग्निमवसे प्रत्यस्मा इ
तितृचयो स्थाने ~~देवदेव~~ छानः शीरशो चिषं प्रतिश्रुता यवो
धृषदिति तृचा वछा वाकः परित्वाग्नेपुरं वयमित्येतस्या स्थाने

॥ राम ॥

॥ २९ ॥

स्तोमै

नेग्नेहंसिन्यन्निगमित्युत्तिष्ठतावपश्यतेत्येतस्यास्थानउत्तिष्ठ
त्रोजसासहेत्युरुविहो विक्रमस्वेतिष्टतयाज्यास्थानेभवामि
त्रोनशेव्योघृतासुतिरित्यहरहश्चाहर्गणेषुयत्रेतदहस्यात्सिनी
वाल्याअभ्यस्येदित्येकेनास्मिन्नहनि केनचित्कस्यचिद्विवाच्य
मविवाक्यमित्येतदाचक्षतेसंशयेवहिर्वेदिस्वाध्यायप्रयोगान
वेदीत्येकेन व्यंजनेनोपहितेनवार्थः प्रत्यसित्वाप्रायश्चिन्तंजुह
पुरग्नेतमद्याश्वंनैरित्याज्यंपंचाक्षरेणविग्रहोदशाक्षरेणवो

॥ ओ० ॥
॥ ३० ॥

त्वारथं यथोत्तमं दत्तं तस्या स्त्थाने त्रिकं द्रुकेषु महिषो यवाशि
रमिति सर्वा य आशिषा महीति तिस्र उल्लिख्य मरुत्वं दद्रेति
मरुत्वं तीर्थं कथानश्चिन्न आभुवदित्येता सु रथं तरं पृष्ठं तस्य
योनिं शंसे दुरुतश्च गाण गारिर्दश रात्रे युग्मान्वयत्वा तार्क्ष्य
मेकपदा उपसंशस्य स गावानमेकपदाः शंसे दिद्रो विश्वस्य
गापतिरिति च तस्मिन् उत्तम योपसं तानो य इन्द्रो मपातम
इति षकुस्मिहो युध्मस्य त इति त्रिके वल्यं तत्स वितुर्वृणी मह

॥ राम ॥
॥ ३० ॥

इत्येतस्यास्थानेः मित्यं देवं सवितारमोरित्युभुक्षणादृत्याभवं न्या
पञ्चाननायुमिति हे पदं समिधमग्निं समिधा गिरा गृण इति
तृचश्च द्विप्रतीकं जातवेदस्य चतुर्थेन व्यूहस्येत राणि सू
क्तानि वामदेव्यमग्निष्टोमसामाग्निं नरो दीधितिभि ररण्यो
रिति स्तोत्रिया नुरूपा वग्निष्टोम इमह रूध्वं पत्नी संयाजेभ्यः
॥ १२ ॥ गाहं पत्ये जुहूती हर मे हर मध्वं मिह धृतिरिह स्वधृति
रग्ने वा इ स्वाहा वा ॥ किं त्याग्नी धीय उ पसृजं धुरुणं मातरं

॥श्री०॥
॥३९॥

धरुणो धयं न रायस्योषमिषमूर्जमस्मासुदीधरत्त्वाहेतिस
दं प्रसृप्यमानसेनस्तुवतेयर्हिस्तुतं मन्येताध्वर्यमित्याहूयत
होहोतरितीरआयंगौःपृश्निरक्रमीदित्कयांशुतिस्त्रःपेरा
चीःशस्त्वाव्याख्यास्वरेणचतुर्होतृव्याचक्षीतदेवावाअ
ध्वर्येप्रजापतिगृहपतयःसन्त्रमासंतोहोतस्तथाहोतरित्य
ध्वर्युःप्रतिगृणात्यवसितेवसितेदशसुपदेशुतेषांचित्तिः
सुगासीत्तुचिन्तमाज्यमासीत्तुशवाग्वेदिरसीत्तुआ

गिबोह
॥रम॥
॥३९॥

धीतं बर्हि रासी ३ तू ॥ केतो अग्नि रासी ३ तू ॥ विज्ञात मग्नी रा
सी ३ तू ॥ प्राणो ह विरासी ३ तू ॥ सामा ध्वर्यु रासी ३ तू ॥ वाचस्य
तिहोतासी ३ तू ॥ मन उपवक्तासी ३ तू ॥ ते वा एतं ग्रह मगृ
ह्णत ॥ वाचस्य ते विधेनाम नू ॥ विधे मते नामा ॥ विधेस्त्वमस्मा
कं नाम्नाद्यां गच्छ ॥ यां देवाः प्रजापति गृहपतयः ऋद्धि मराधु
वंस्तामृधिरात्स्याम इत्यप ब्रजत्य ध्वर्यु रथ प्रजापतेस्तनूरि
तर उपांश्च नुद्रवति ब्रह्मोद्यं चान्नादा चान्न पत्नी च भद्रा

॥ श्री० ॥

॥ ३२ ॥

चकल्याणीचानिलयाचापभयाचानाप्ताचानाप्याचानाधुः
प्याचाप्रतिधृष्याचापूर्वाचाभ्रातृव्याचेतितन्वोग्निर्गृहप
तिरितिहेकआहुःसोस्यलोकस्यगृहपतिर्वायुर्गृहपति
रितिहेकआहुःसोतारिक्षलोकस्यगृहपतिरसौवेगृहप
तिर्योसोतपत्येषपतिर्ऋतवोगृहाः॥ येषांवेगृहपतिर्देवं
विद्वान्गृहपतिर्भवतिराध्नोतिसंगृहपतीराध्रुवंतितेयज
मानाः॥ येषांवाअपहतपाप्मानंदेवंविद्वान्गृहपतिर्भवत्य

॥ राम ॥

॥ ३२ ॥

पसगृहपतिः पाप्मानं हते पते यजमानाः पाप्मानं धत्ते ध्वयो अ
रात्स्मेत्युच्चैरेषाया ज्येष्ववषट्कारेणानुवषट्कारेणानुक्तं वषट्कारा
नुमंत्रणं मरात्स्म होत रित्यध्वर्युः प्रत्याह मनसा ध्वर्युर्ग्रहं गृ
हीत्वामनसा भक्षमाहरति मानसेषु भक्षेण मनसोपह्वान
भक्षणे मनसा तस्मान्मां प्याय्ये दुर्बरां समन्वारभ्यवाचैयं
त्यानक्षत्रदर्शनान्नानधरां न्याणींश्चैकीर्षेरं दृश्यमानेष्वध्व
र्युमुखाः समन्वारध्याः सर्वं त्यातीथ देशेषु वं तमिंद्रपर्वता

॥ श्री० ॥
॥ ३३ ॥

पुरेयुधेति जपंतो ध्वर्युपथेनेत्येके दक्षिणस्य हविर्धानस्या
धोक्षेणेत्येके प्राप्य वरान् वृत्वा वाचं विसृजंते यदि हो नमं कर्म
यदत्यरीरिचाम ॥ प्रजापतिं तत्पितरमप्येति त्वत्थं वाचं निहवं
ते वागे तु वागुपे ॥ तु वागुपमे तु वागित्युत्करदेशे सुब्रह्मण्यां
त्रिराहय ॥ वाचं विसृजंते नित्यं स्विह वाग्विसर्ग एतावत्सामं
होतृकर्म न्यत्र महाव्रतात्तद्देशाभिधेयज्ञगाथागीयते ॥ अ
तिरात्रश्चतुर्विंशं पृच्छावभिजित्स्वराः ॥ विषुवान्विश्वजि

॥ राम ॥
॥ ३३ ॥

त्रैवर्ण्यं दोषादशमव्रतं ॥ प्रायणीयश्चतुर्विंशपृष्ठोभित्यव एव
च ॥ अभिजित्स्वरसामानो विषुवान्चि श्वजित्तथा ॥ छंदोमा
दशमं चाह उत्तमं तु महाव्रतं ॥ अहीनैकाहः सत्राणां प्रकृतिः
समुदाद्रियते ॥ यद्यप्यधीयते पूर्वधीयते तं प्रतिग्रामं त्यहानि
पंचविंशतिर्येवै संवत्सरो मितः ॥ एतेषामेव प्रभवस्त्रीणिष
ष्टिशतानि यदि तितद्ये केचन छांदोग्ये वा ध्वर्यवे वा होत्रा मुर्शाः
समाम्नातान्ता न्कुर्यादकृत्स्नत्वा द्वौ त्रस्य छंदो गप्रत्ययं स्तो

॥ श्री ॥
॥ ३४ ॥

मस्तोत्रियः पृष्ठं संस्थेत्यध्वर्युप्रत्ययंतु व्याख्या नं कामकाल
देशदक्षिणानां दीक्षोपसंस्त्रसवसंस्थोत्थानानामेतावत्वं
हविषामुच्चैरुपांशुतायां हविषां चानुपूर्व्यमेतेभ्य एवाहोभ्यो
हीनेकाहान्यश्चान्नान्यारव्यास्यामः ॥ १३ ॥ एतद्विदं ब्रह्म
चारिणमनिशकृतिर्न संवत्सरावमं चारयित्वा त्रितमनुयुज्या
नुक्रोशिते प्रब्रूयादुत्तरमहर्महानाम्नीरग्र उद्गयने पूर्वप
क्षे श्रोष्यन्वहिर्गोमा तृष्णालीपाकं तिलमिश्रं श्रययित्वा

॥ राम ॥
॥ ३४ ॥

ॐ ह्रीं मि २

चार्याय वेदयीत विदिते व्रत संशया नृष्ट्वा लघुमात्राच्चेदापत्कारि
ता स्फुरन्वारध्वे जुयादग्ना वग्निश्चरति प्रविष्टः ऋषीणां पुत्रो
अधिराज एषः ॥ तस्मै कृणोमि हविषा घृतेन मा देवानां मो मुहूः
गधयं मो अस्माकं मो मुहूः दा गधयं स्वाहा ॥ याति रश्मी निप
द्यते हं विधरणी इति ॥ तां त्वा घृतस्य धारया जेस राधनी महं
स्वाहा ॥ यस्मै त्वा काम कामाय नृधं संम्राड्य जा महं ॥ तस्मै
भ्यं कामं दत्वा धेदं त्वं घृतं पिव स्वाहा ॥ अयं नो अग्निर्वरिवः रु

॥ श्री० ॥

॥ ३५ ॥

णोत्वर्यमृधः पुररतुप्रभिंदन ॥ अयं शत्रूजय तुजं हृषालो
यं वाजं जयतु वाजसातो स्वाहा ॥ असुरयंत्ये चानुमत्ये च स्वा
हा ॥ प्रदात्रे स्वाहा ॥ व्याहृतिभिश्च पृथग्युत्वाहेतं स्छालीपा
कं सर्वमशानेति मुक्तवंतमपामंजलिपूर्णमादित्यमुपस्छा
पयेत्वं व्रतानां व्रतपतिरसि व्रतं च रिष्यामि तच्छेकेयं ते न शकेयं
ते न राध्यासमिति समाप्य सांमीत्येवाचं यच्छेत्कालमभि
समीक्ष्यमाणो यदा समयिष्यादाचार्येणैकरात्रमध्यायोपपा

॥ ३५ ॥

॥ गजा ॥

दनात्रिरात्रं वानित्याध्यायेन तमेव कालमभिसमीक्षमा
एवाचार्यो हतेन वाससात्रिः प्रदक्षिणं शिरः समुखं वे
ष्टयित्वा हेतं कालमेवंभूतो स्वपन्भवेति तं कालमस्वपन्ना
सीतानुवक्ष्यमाणे पराजितायां दिश्यग्निं प्रतिष्ठाप्यासि
मुदकमंडलुमश्मानमित्युत्तरतो ग्नेः कृत्वा वत्सतरीं प्रत्य
गुदगसंश्रवणे बध्वा पश्चाद्ग्नेराचार्यस्तूणेषूपविशेदप
राजितां दिशमभिसमीक्षमाणो ब्रह्मचारी लेपाभिरिमु

॥श्रो०॥
॥३६॥

ज्यप्रदक्षिणमग्निमाचार्यचक्रलोपसंगृह्यपश्चादाचार्य
स्योपविशेत्तृणेष्वेवप्रत्यग्दक्षिणानि समीक्षमाणं पृष्ठेन
पृष्ठसंधाय ब्रूयान्मनसा महानाम्नीर्भो ३ अनुब्रूहीति पुनः पृ
ष्ठानुकोशिनैः समील्येवानुब्रूयात्सपुशीषपदोस्त्रिरनूच्या
नुच्याण्णीषमादित्यमीक्षयेन्मित्रस्य त्वाचक्षुषाप्रतीक्षे
दिशः ससभाराः पुनरादित्यं मित्रस्य त्वाचक्षुषाप्रतिपश्या

मित्रस्य त्वाचक्षुषा समीक्षे ३

॥राम॥
॥३६॥

मियोस्माद्वेष्टि यंच वयं द्विषास्तंच शक्र षोर्हेतुर्नर छलितिभू
मिमुपसृशेदग्ने इकानम इकानमन्नरिभ्यो मंत्रकद्रोमंत्र
पतिभ्यो नमो वो अस्तु देवेभ्यः शिवान् शंतमाभवसु मृळी
कासरस्वतिमाते व्योमसंहृति ॥ भद्रकर्णे भिशृणुयाम दे
वाः शं नंदं द्राग्नी भवतामवो भिस्तुषे जनं सुव्रतं नव्यसीभिः
कया नश्चिन्न आभुवदिति तिस्रः स्योनापृथिविभवेति
समाप्य समानं संभारवर्जमे षट्पदयोः स्वाध्यायधर्म आचा

॥ श्री० ॥
॥ ३७ ॥

यवदेकः कालगुनाद्याः श्रवणाया अनधीतपूर्वाणामध्या
यस्यैष्याद्यधीतपूर्वाणामधीतपूर्वाणां ॥ १४ ॥ इत्याश्रुः
लायनश्रोतसूत्रे अहमो ध्यायः समाप्तं ॥ श्रीकृष्णार्पण
मस्तु ॥ रामचंद्रार्पणमस्तु ॥ श्रीकालभैरवार्पणमस्तु ॥ ॥
॥ श्रीवक्रतुंडार्पणमस्तु ॥ श्रीगभस्तेश्वरार्पणमस्तु ॥ ॥
॥ श्रीअन्नपूर्णादेव्यार्पणमस्तु ॥ श्रीसिद्धेश्वरीदेव्यार्पणम
स्तु ॥ श्रीसंकटादेव्यार्पणमस्तु ॥ श्रीलक्ष्मीर्पणस्तु ॥ छ ॥ ॥ ३७ ॥

॥ राम ॥

॥ ३७ ॥

॥ॐ मू॥३॥ उक्तप्रकृतयोहीनेकाहाः सिद्धेरहोभिरंन्हा मति
देशो नतिदेशेलेकाहो ज्योतिष्टोमो द्वादशशतदक्षिण
स्तनशस्यमेकाहानांगो आयुषी विपरीतेद्यहानां ज्यहा
णां पृष्ठ्यन्यहः पूर्वोभिल्यवज्यहो वैवं प्रायाश्चदक्षिणा अ
र्वागतिरन्नेभ्यः साहस्रास्त्वतिरात्राद्यहास्यहाश्चयेभू
यांसस्यहादहीनाः सहस्रंतेषां त्रहेप्रसख्यायान्वहंततः
सहस्राणिसमावलेवदक्षिणानयेयुरतिरिक्तास्तूतमे

॥ श्रु० ॥
॥ ३८ ॥

धिका अतिदिष्टानां स्तोमपृष्ठसंस्थान्यत्वाद न न्यभावे
नित्यानेमिन्निका विकारमाध्यंदिने तु होतुर्निष्केवल्ये
स्तोमकारितं शस्यं तत्रोपजनस्ताक्ष्यवर्जमग्नेसूक्ता
नां हानौ तत एवोद्धारयेत्वा क्रिवृतस्तोमास्यस्तृचा
वतत्रसूक्तस्थानेषु यथानित्यानि विदोभ्युदियात् ॥ १ ॥
उक्ता निचातुर्मास्यानि सोमान्वक्ष्यामः पर्वणां स्थाने
यूपकानेके परिक्षोपशुं नियुजंति वैश्वदेव्या स्थाने प्रथ

॥ राम ॥
॥ ३८ ॥

मंपृष्णाहर्जनिष्टाग्नउग्नोजज्ञइतिमध्यंदिनरेकाहिकाहो
त्राःसर्वत्रप्रथमसांपातिकेघहःस्वकाहीभवत्सर्वेनरपार्जन्ये
हविषीअग्नीषोमीयस्यशौषेपशुपुरेकाशेन्वायातयेयुःप्रा
तःसवनिकेषुपुरेकाशेषुवैश्वदेव्याहवीष्यन्वायातयेयुर्वैश्व
देवःपशुर्वाहस्यत्यानूबंध्यावरुणप्रघासस्त्तानेद्वाहउत्तरस्या
हःप्रातःसवनिकेषुपुरेकाशेषुवरुणप्रघासहवीष्यन्वाया
तयेयुर्मारुतवारुणौपशूमेत्रावरुण्यनूबंध्याग्निष्टोमैरंद्राग्न

श्वा

॥ श्री० ॥
॥ ३८ ॥

स्थाने साकमेधस्थाने अहोतिरात्रांतो द्वितीयस्या होनुसव
नंपुरोकाशेषु पूर्वद्युर्हवीं पितृतीये ह न्युपांश्वंतर्यामौ हुत्वा पो
र्णदर्वप्रातः सवनि केषु क्रैकिने माध्यंदिनेषु माहेंद्राण्यंत
रेण घृतयाज्येदक्षिणे मार्जालीये पित्र्या तत्रापस्थानं यथा
नतिप्रणीय चरतामनूबंध्यायाः पशुपुरोकाश आदित्यम
न्वायातयेयुराग्नेय्येन्द्राग्नेकादशिनाः पशवः सोर्यानिबं
ध्याग्निष्टोमः शरुनासीरीयायास्थाने प्रातः सवनि केषु पु

॥ राम० ॥
॥ ३८ ॥

रोक्काशेषुशुनासीरीयायाहवींष्यन्वायातयेवुर्वायव्यः पश्च
राश्विन्यनूबन्ध्यान्वहंपंचाशछोदक्षिणाः ॥ २ ॥ अथराज
स्रयाः पुरस्तात्फाल्गुन्याः पौर्णमास्याः पवित्रेणाग्निष्टो
मेनाभ्याशेहणीयेन यजेत पौर्णमास्यां चातुर्मास्यानि प्रयुं
क्तेनित्यानि पर्वणि चक्राभ्यां तु पर्वान्तरेषु चरंत्यहर्विषय
र्षपक्षविषयं वा संवत्सरांते समानपक्षौ भिषेचनीयदश
पेया उक्थ्यो बृहत्सृष्टं उभयसामाभिषेचनीयः संस्थिते म

॥ श्री० ॥

॥ ४० ॥

रुत्वतीयेदक्षिणत आहवनीयस्य हिरण्यकशिपावासी
नोभिषिक्ताय पुत्रामात्यपरिवृताय राज्ञेशो नः शेषमात्र
क्षीत हिरण्यकशिपावासी न आचष्टे हिरण्यकशिपावा
सी नं प्रतिगृणाति यशोवे हिरण्यं यशसैवैनं तत्समर्धय
त्योमित्युचः प्रतिगरुवंतथेति गाथाया ॐ मिति वै देव
तथेति मानुषं देवेन चैवैनं तन्मानुषेण च पापादेन सः प्र
मुंचति तस्माद्योराजा विजिती स्यादप्ययजमान आख्या

॥ राम० ॥

॥ ४० ॥

पयेतैवैतच्छोनःशेषमारव्यानंनहास्मिन्नल्पं चनेनःपरिशिष्य
तेसहस्रमारव्यान्नेदद्याच्छतं प्रतिगुरिन्नेयथास्वमासनेसं
सृषेष्टिभिश्चरित्वादशयेयेनयजेततत्रदशदशैकैकंचम
संभक्षयेयुर्नित्यान्प्रसंख्यायेतराननुप्रसर्पयेयुर्येमातृतः
पितृतश्चदशपुरुषंसमनुष्ठिताविद्यातपोभ्यांपुण्येश्वक
र्मभिर्येषामुभयतोनाब्राह्मण्यंनिनयेयुःपितृतदृष्ट्येकैक
वग्वासःसुतसोमासदंद्रसखाहयन्नसखिभिर्नवगैवेरिति

॥श्रो०॥

॥४९॥

निविंधानयोराज्ञैसूक्तमुखीयेइत्युक्तएतेप्रतीयादुत्तरआपू
र्यमाणपक्षेकेशवपनीयोबृहस्पृष्टोतिरात्रोदयोर्मासयोर्व्यु
ष्टिद्यहोग्निष्टोमःपूर्वमहःसर्वस्तोमोतिरात्रउत्तरमुत्तरआ
पूर्यमाणपक्षेक्षत्रस्यधृतिरग्निष्टोमः॥३॥इतिराजसूयान्या
यकूमाश्वदक्षिणाअन्यत्राभिषेचनीयदशयेयाभ्यामभिषे
चनीयेतुद्वात्रिंशतंसहस्राणिपृथङ्मुख्येभ्यःषोडशषोडश ॥राम०॥
द्वितीयेभ्योष्टावष्टौतृतीयेभ्यःश्वत्वारिचत्वारिपादिभ्यः॥४९॥

द्वात्रिंशतं २

संसृपेष्टी नां हि रण्यमाग्नेय्यां वत्सतरी सारस्वत्या मवध्वस्तः
सावित्र्यां श्यामः कोट्या शितिपुष्टो बार्हस्पत्या यामुषभरेण्ड्या
महानिरष्टो वारुण्यां साहस्रो दशयेयद्रेमाश्वादिष्टदक्षिणाः
सोवर्णास्त्रिगुद्रातुरश्वः प्रस्तोतुर्धेनुः प्रतिहर्तुरजस्कृत्तम
ण्याये हि रण्यप्राकाशावध्वयैराजतो प्रतिप्रच्छातुर्द्वादश
पुष्टो ह्योगभिण्यो ब्रह्मणो वशामेवावरुणस्य रुक्मो होतु
र्ऋषभो ब्राह्मणाच्छिनः कार्पासवासः पोतुः क्षौमी वरासी

॥ श्रीवा ॥
॥ ४२ ॥

नेष्टरेकयुक्तं यवाचितमल्लावाकस्यानद्वाग्नीध्रस्य वत्स
तयुन्नेतुस्त्रिवर्षः सांडोग्रावस्तुतः ॥ ४ ॥ उशनसस्तोमेन
गरगीर्णमिवात्मानं मन्यमानो यजेतो शनायुत्सहस्ये ३ र
यातं त्वमपो यदेवेतुर्वशायेति सूक्तमुखीये गोस्तोमभू
मिस्तोमवनस्यतिसवानानता अंवीरेणुककाटो अश्व
तेन तान शान्तिनदभातितस्करे बळित्यापर्वतानां दृष्ट्वा चि
द्यावनस्यतीद्रेवेभ्यो वनस्यते हवींषि वनस्यते रशानयानि

॥ रामव ॥
॥ ४२ ॥

सूर्येति सूक्तमुरवीया आधियत्य कामो ब्रह्मवर्चस कामो वा
बृहस्पति सवेन यजेत स्येति तृचाः सूक्तच्छानेष्वाग्निर्देवेषुरा
जतीत्याज्यं यस्तु संभधुने तय इति सूक्तमुरवीये इन्द्रमरुत्व इ
ह नृणामुत्वेति मध्यं दिन उदुष्य देवः सविता हिरण्यया घृतव
ती भुवनानामभि श्रियेन्द्रं भुभिर्वाजवद्विः समुक्षितं स्वस्ति
नो मिमीतामश्विना भग इति वैश्वदेवं वैश्वानरं मनसाग्निं नि
वाय्य प्रयंतु वाजास्त विषीभिरग्नयः समिद्धमग्निं समिधाग्नि

॥श्री०॥

॥४३॥

रगृणोऽतः प्रजापतिः कजापतिः तयाग्निमारुतं होत्र
काऽर्ध्वंस्तोत्रिया नुरूपेभ्यः प्रथमोत्तमांस्तृचांछंसेयुः प्रगा
थेभ्यस्तुमाध्यंदिने नुसवनमेकादशेकादशदक्षिणा एका
दशेकादशवासहस्राणि शतानि वाश्वोमाध्यंदिने धिको
मुवाभ्रातृव्यवानधिबुभूषुर्यजेत सद्यस्त्रियानुक्रिया पुरि
क्रिया वास्वर्गकाम एकत्रिकेण ज्येकेन वा न्नाद्यकामो गो
तमस्तोमे नय इष्टे दानकामा मे प्रजास्यादित्ये तेषां सप्ता

॥राम॥

॥४३॥

नांशस्यमुक्तं बृहस्पति सवेन त्वं भुवः प्रतिमानं पृथिव्या भुवस्त्व
मिंद्र ब्रह्मणामहोत्सघोहजातो वृषभः कनीनस्त्वसघो अ
षिवो जात इंद्रानुत्वाहि घ्न अध देव देवा अनु ते दायि मह इंद्रि
याय कथो नु ते परिचराणि विद्वानिति हे एकस्य चिन्मे विन्वः
स्त्वा ज एकं नुत्वा सत्यं ति पां च ज न्यं न्ययं मामनुषो देवताता प्र
धान्वस्य महतो महानीत्याहि सोम इन्द्र इन्द्रो महायवा वृध इ
तिसूक्तमुखीयाः ॥ ५ ॥ गोतमस्तोममंत हवथ्यं कुर्वीति ग्न

॥ श्री ० ॥
॥ ४४ ॥

होत रुक्म्यश्चेदग्नेमरुद्दिर्बुभिः पादं द्रावरुणाभ्यां मत्स्वेन्द्रा
बृहस्पतिभ्यामिन्द्राविष्णुभ्यां सजूरित्याग्निमारुतेषु रस्ता
सरिधानीयाया आवपे तो भव्यो राहानमन्यतरस्यामेक
उक्थ्यस्तोत्रियेषु चेद्यज्ञायज्ञीयेन स्वेवांसि रुद्राहूयस्तो
त्रियास्तथानुरूपानन्यत्राप्येवंस्तोत्रियानुरूपं संनिपाते
यद्युवेयज्ञायज्ञीयेयो नोसर्वैरेवोक्थ्य सामभिः प्रकृत्या
स्यात्तथा सति ॥ ६ ॥ त्रेषेनाजिराभ्यामभिचरन्त्यजेनाहं म
नुर्गर्भेनुसंस्वयामन्योयस्ते मन्यद्रविति मध्यंदिनौ शेषौ

॥ राम ॥
॥ ४४ ॥

बृहस्पति स वेन संनधा लोहितो ह्रीषा निस्त्रिंशिनो या जयेयुः
शरमयं बर्हिर्भो सलाः परिधयो वै भीतक इध्मा वाघातको
वापगूर्याश्चावये स्त्रत्याश्चावये च्छिंदन्निव वषट्कुर्या
दुषन्ति ननु हुया लाघैस्त्रि पूर्वरावेददिः खल उत्तरवेदिः खलेवा
लीयूयः स्प्यग्नायूयो च षालः कलापी च षाल इत्यागंतुका
विकारा अन्यांश्चाध्वर्यवो विदुः सिद्धे तु शस्ये होता संप्रैषा
न्वयस्या लाघ्या कीर्त्या विहितो महारौगेण वा यो बालं प्र

द्ये ४

वा

॥ श्री० ॥

॥ ४५ ॥

॥ ति२ ॥

तिमध्यंदिनं इंद्राग्नेयाः कुलायेन प्रजातिकामस्मिन्नाहरीतमुद्गृहीतिमध्यंदिने स्तृषभेण विजि
गीषमाणो मरुत्वा इन्द्रयुधमस्य तद्वतिमध्यंदिनं स्त्रीव्रसो मे नान्ताद्यकामः कस्य वीरस्त्रीव्रस्या भिवयस इति
जननः प्रजां न विंदे तं सोऽग्निं पुता यजेत तिष्ठाहरी योजात एति वे॥
मध्यंदिनः सर्वाग्नेयश्चेत्स्तोत्रिया नुरुया आग्नेयास्युर्वि
चारिवापि वा सर्वेषु देवताशब्देषु ग्निमेवाभि संनमेत्तथा स
त्यन्वक्षमिंद्रस्तुता यजेत इंद्रसोममिंद्रं स्तवेति मध्यंदिनो भू
तिकामो वाग्नामकामो वा प्रजाकामो वोयहव्ये न यजेत माउ
त्वाय एक इदि मध्यंदिनो विधनेनाभि चरंस्तस्य शस्यमजि
रे षो इंद्रा विष्णो मरुत्कातिना स्वर्गकामः इमाउत्वा धोर्नय इंद्रे

॥ राम ॥

॥ ४५ ॥

तिमध्यंदिनोयः कामयेतनेह्मिहं पाप्मानद्रूपमिति सऋतवेयेन
यजेतऋतस्य हि शक्र रुध संति पूवश्चितिस्तुक्तमुखीये सत्ये च मसा
भक्षयंतिसत्यमियं पृथिवी सत्यमयमग्निः सत्यमसावादित्य इति
सोमचमसो दक्षिणा ॥ ७ ॥ अतिमूर्तिना यक्ष्यमाणो मासं सौर्या
चांद्रमसीभ्यामिष्टिभ्यां यजेत शुक्लं चांद्रमस्या सौर्येयेतरम
ब्राह्मणो रमन्वत नवो नवो भवति जायमानस्तुरणिर्विश्वदर्श
तश्चित्रं देवानां मुदगादनीकमिति याज्यानुवाक्याः स ईमही

न २
सत्यमयं वायुः

॥श्रो०॥
॥४६॥

धुनिमेतोररम्णास्वप्नेनाभ्युष्याचुमुरिंधुनिचेतिसूक्तमुखीये
सूर्यस्ततायशस्कामःपिवा सोममभीद्रस्तवेतिमध्यंदिनोव्यो
म्नान्नाद्यकामोविश्वदेवस्ततायशस्कामःपंचशारदीयेनप
शुकामएतेषांअयाणांकयाशुभातदिदासेतिमध्यंदिनउभय
सामानोपूर्वाउकथ्यःपंचशारदीयोविशोविशोवोअतिथिमि
त्याज्यंकरवथंतरंष्टुष्टंगोसवविवधोपशुकामइंद्रसोममेता
यामेतिमध्यंदिनोदशसहस्राणिदक्षिणाःषोढशेकाहाआ

॥राम॥
॥४६॥

युगेरिति व्यत्यासमुद्रिद्वलभिदोस्वर्गकामेन्द्रसोममिन्द्रः पूभिर्दि
तिमध्यंदिनो विनुत्यभिभूत्योरिषु वज्रयोश्च मन्युसूक्ते अभि
चरन् यजेत त्विष्य पचितोः सम्राट् स्वराजो राट् विराजोः श
दस्यैवैकाहिके उपशदस्य रात्रि मराय योश्चैव कया शुभी
यतदिदासीयै भूतिकामराज्यकामान्नाद्यकामेन्द्रियकाम
तेजस्कामानामेतेका माद्वयोर्द्वयोर्ऋषिस्तोमा ब्राह्म्यस्तोमा
श्वपृष्ठाः हानिनाकसदं ऋतुस्तोमा दिक्स्तोमा श्वाभिप्लवा

॥ श्री० ॥
॥ ४७ ॥

हानि ॥ ८ ॥ वाजयेयेनाधिपत्यकामः सप्तदशदीक्षाः सप्त
दशापवर्गो वाहिरण्यस्रजः त्विजो याजयेयुर्व्रजकिंज
ल्काशतपुष्कराहोतुर्विश्वजिदाज्यं कया शुभातदिदासे
ति मध्यं दिनः संस्थिते मरुत्वतीये बार्हस्पत्ये हिराज्यभाग
प्रभृतीनां बृहस्पतिः प्रथमं जायमानो बृहस्पतिः समज
यद्वस्त्रं त्वामीळते अजिरंदत्या याग्निं सदीतिं सुदृशं गुणं
तदिति संयाज्ये यदि त्वर्ध्वं यं आजिं जापयेयु रथ ब्रह्मातीर्थं देशे

व

॥ एमव ॥
॥ ४७ ॥

मयूरे चक्रं प्रतिमुक्तं तदा रुह्यप्रदक्षिणमावर्त्य माने वाजिनां सा
मगायादा विर्मया आवाजं वाजिनो अगमन् ॥ देवस्य सविनुः स
वो ॥ स्वर्गं अर्वतो जयतः स्वर्गं अर्वतो जयतीति वायुदिसामनाधी
यास्त्रिरेतामृचं जयेत्तृतीयेनाभिप्लुविकेनोक्तं तृतीयसवर्नं चित्र
वतीषु चैतत्तु वीरं स्वं नश्चित्ररूपं त्रयाग्ने विवस्वदुषस इत्यग्निष्टो
मसाम्नस्तोत्रिया नुरूपो षोडशो त्विह तस्मादूर्ध्वमतिरिक्तो
व्यं प्रनत्ते अद्य शिषि विष्टनाम प्रतद्विष्टुस्तव तैवीर्येणेति

॥ श्री० ३० स्तोत्रिया नुरुपौ ब्रह्मजज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्यत्ते दि त्सु प्रराध्यं त्वा
॥ ४८ ॥ मिधुवसस्पते तं प्रलथेति त्रयोदशानामिकां शिष्टां ह्यहो हरो हरो
हे हस्यते युवमिंद्रश्च वस्वदृति य रिधानीया विभ्रादुहल्ये वतु सो
म्यमध्वितियाज्यातस्य गवां शतानां मश्वरथानां मश्वानां साधा
नां वसानां महानसानां दासीनां निष्कुंटीनां हस्तिनां हिरण्य
कक्ष्याणां सप्तदश सप्तदशानि दक्षिणां दशान्ये दक्षिणा

॥ राम ॥
॥ ४८ ॥

गणाधनानां शतावमापराध्यानां पूर्वाच्चागणशोभ्यस्यैत्सप्तदशस
प्तदशसंपादयेदिति वाजपेयस्मिनेष्ट्वाराजाराजसूयेन यजेत ब्राह्मणो
बृहस्पतिसवेन ॥ १९ ॥ अनिरुक्तस्य चतुर्विंशेन प्रातः सवनं च तृतीय
सवनं च तं प्रलथेति तु न यो दश वैश्वदेव कया शुभातदिदासेति मध्यं
दिनो होत्रका ऊर्ध्वं स्तोत्रिया नुरूपेभ्यः प्रथमां संपातां छंसेयुरहीन
सूक्तानि वैवंपूर्वे सवने बृहस्पतेष्ट्वसमा म्नातेषु प्रतिकामं विश्वजि
छित्यस्तस्य समानं विश्वजिता प्रगाथेभ्यो बृहस्पतिसवेनाज्यं निष्के

॥श्री०॥ वल्यमरुत्वतीयोचतुर्चोताभ्यां तु पूर्वैरेकाहिके होत्रका ऊर्ध्वं ~~गोप~~
॥४९॥ गाथेभ्यः शिल्पान्यविरुतानि शंसेयुं सामसूक्तानि चाद्यास्तृचानहीन
सूक्तो मंनोत्याना मेकाहिकानां मुत्तमां त्समानं तृतीयसवनं बृहस्पति
सवेन नानाभा ने देष्ट्विह पूर्वैर्विश्वदेवास्तृचदिवयामरुचाग्निमारु
ते मारुतां न योरुक्तः शस्योपायः ॥१९०॥ यस्य यशो नो यधरे रं न न्या
न्वाभिजनान्ति नीत्से तसो मोर्या मेणयजेत माध्यंदिने शिल्पयो निव
जं मुक्तो विश्वदेवा हेन गर्भकारं चेत्सुवीरं तं मेव ~~स्तो~~ त्रियाणुस्तु

॥रामा॥
॥४९॥

रूपान्नथं तरेणाग्नेततो वैराजेन ततो रथं तरेण बृहद्देराजाभ्यां वैवमे
व वामदेव्यशाक्रे मेत्रावरुणस्य नोधसंवे रूपे ब्राह्मणा छंसिनः श्ये
तवे रूपे वाकाले यरे वते अछा वाकस्य सामानं तं र्येण द्वे द्वे प्रगा
थावगर्भकारमतिरात्रस्त्विहा द्वे पदो कथ्यश्चे द्वे युवतं तृतीयसव
तमूर्ध्वमाश्विना दतिरिक्ते कथानि जरा बोधत द्विविद्धि जरमाराः स
मिध्यते जिनेन द्रेणाभात्यग्निः क्षेत्रस्य पतिना वयमिति परिधानी
या युवं देवाः क्रतुना पूर्व्ये लोतिया ज्याय दधकच्च वृत्रहं नु देहभिश्च

॥ श्री० ॥

॥ ५० ॥

तामर्घमानो विश्वाभिः प्रातर्यावाणां क्षेत्रं स्वपते मधुमंतमूर्मिमिति परि
धानीया युवां देवास्त्रय एकादशा स इति याज्या तमिंद्रं वाज्यामसि म
हौं इद्रो यञ्जसा नूनमृश्विना तं वा रथं मधुरोषधीर्वा व आप इति परि
धानीया यनाय्यंत दश्विना हतं वा मिति याज्या तो देवा अवंतु न इति स्तो
त्रियानुरूपोऽत नो धियोगो अग्रा इति वानुरूपस्योत्तमे ऋषावा पृथिवी उभा
उन्नतं देव्या होतार प्रथमा पुरोहितेति परिधानीया यं वा भागो निहितो यज
त्रेति याज्या यदि नाधीयात् पुराणमोकः सख्यं शिवं वा मिति चतस्रो याज्यास्तद्दे
गायस्ते सत्रोऽस्तोत्रमिंद्राय गायतं त्यमुवः सत्रासाह सत्राने अनुकृष्टय इति
वास्तोत्रियानुरूपा अपरिमिताः परः सहस्रा दक्षिणाश्चेतश्चाश्चतरीरथो होतुर्होतुः

मती १

॥ राम ॥

॥ ५० ॥ इति न
वमो
॥ ॥ व्याप

॥ॐ॥ ज्योतिर्त्रैलोक्यकामस्य नवसप्तदशप्रजातिकामस्य विषुवत्सो
मो भ्रातृव्यवतो गौरभिजिच्चंगोरुभयसामा सर्वस्तोमो बुभूषत आयु
र्धर्घ्यादेः पशुकामस्य विश्वजिह्वसर्वसकामवीर्यकामप्रजाका
मप्रतिष्ठाकामानां पृथ्याहान्यादितः पृथक्कामैरित्यतिरात्रास्तेषामा
द्यास्त्रयैकाहिकशस्या इत्येकाहा अथाहीनाद्यहप्रभृतयो द्वादशरा
त्रयर्घ्या अग्निष्टोमादयो तिरात्रातामासायवर्गा अपरिमाणदीक्षा
एकाहांश्चैतरेयिणः साहस्रसंश्वदक्षिणा अतिरंश्वसर्वशस्तत्राः

१७

॥ श्री ०३० ॥

॥ ५९१ ॥

हां संख्याः संख्या ताः षट्हांता अभिल्य वा दति रात्र स्त्वित्यः संख्या
पूरणे गृहीतानां हानौ वैश्वानरे अधिकः ॥ ११९ ॥ अंगिर संस्वर्ग कामो
यो वा पुण्यो हीनो नु प्र ॥ १२० ॥ अस्याच्चित्ररथमं नाद्य कामः का विव नं
स्वर्ग काम इति हा हाः प्रथम स्य तु ॥ १२१ ॥ अस्या दूः स्नात संतृती
य सवनं त्वं हि क्षेत व दिति चाज्यं गं गं त्रिरात्रं स्वर्ग काम सस्य म
थ्य मस्या द्रो वाम देव्यं पृष्ठं विशो विशीय मग्निष्टोम साम वारवं
ती मुत्तमे त्वमग्ने वस्त्रं रिति चाज्यं वेद त्रिरात्रं यज्य कामः सर्वे त्रि

॥ ५९१ ॥

वृत्तोतिरात्राच्छंदोमपवमानांतर्वस्वशकामः पराकच्छंदोमपरा
कोस्वर्गकामइतिन्यहागर्गत्रिशशस्याअत्रेश्वतुचिरंवीर
कामस्येस्तेवीरवंत्याज्यानियमग्नेवाजसातमेतिद्वितीयेहया
ज्यमग्नायोमर्त्यइतिद्वितीयेग्निंनरइतिचतुर्थेपोळनामच्च
तुर्थेनस्याभित्वावृषभासुतइतिगायत्रीपुरथंतरंपृष्ठमनु
ष्टयब्रह्मतीषुब्रह्मचतुर्थेतंबलस्यगोमतोपज्जायथाअपूर्व्येति
वाजामदग्नंयुष्टिकामस्तस्यपुरेळाशिन्यउपसदोवैश्वामि

॥ श्री० ३० ॥

॥ ५२ ॥

अंभ्रातृव्यवान्प्रजाकामोवसिष्ठसंसर्पमितिचतुरर्हाःसार्वसे
नंपशुकामोदेवंभ्रातृव्यवान्चशास्त्रीयंपशुकामोव्रतवंत
मायुष्कामोवावरंवाक्प्रवृद्धिर्दुर्हितिपंचपंचशत्राःपंचशार
रीयस्यतुसप्तदशोक्षाणैंद्रामारुतामारुतीभिःसहवत्सतरी
भिःसप्तदशभिःसप्तदशभिःपंचवर्षपर्यग्निकृताःसव
नीयाःसिषांत्रींस्त्रीश्रुतुर्षहःस्वालभेरन्यरिशिष्टान्पंचपंच ॥ राम० ॥
मेव्रतवतस्तुतृतीयस्याद्रस्थानेमहाव्रतंपृष्ठपंचाहउत्तमः॥ ५२ ॥

॥ ऋतूनां षळहं प्रतिष्ठाकामः पृष्यः समूहो व्यूहो वा पृष्याव
लंबं पशुकामः पृष्यपंचाहोभ्यासक्तो विश्वजिच्चसंभार्य
मायुष्कामः पृष्यत्र्यहः पूर्वोभिल्यवत्र्यहोश्च ऋषिसप्तरा
त्रमृद्धिकामः प्राजापत्यं प्रजाकामश्छंदोमयवमानत्रतं प
शुकामो जातमदग्निमन्त्राद्यकाम एते च त्वारः पृष्ठो महाव्रतं
च व्रतं तु स्वस्तेभिर्प्रथमे सप्तदशं द्वितीये छंदोमयवमानं तु
तीये चतुर्विंशे बहिष्यवमानः सप्तदशोषश्चतुर्थे इन्द्रमत्य

॥ श्री० ॥

॥ ५३ ॥

न्याः प्रजाबुभूषंस्त्रिकडुकाअभिजिद्विभ्वजिन्महाव्रतंसर्वस्तो
मो जगन्माके सप्तसिन्धुमृदिकामौमित्यवेचतुरहोविश्वजि
न्महाव्रतं ज्योतिष्टोमः पृथ्व्यस्तोमो विश्वजिच्च पशुकामस्य
सप्तमो देवत्वमीदृशस्तो हरान्नः पृथ्व्यो महाव्रतं ज्योतिष्टोमो
नवरान्नमायुष्कामः पृथ्व्यस्त्रिकडुकाश्च त्रिकडुकाः पृथ्वाव
लंबवदिति पशुकामस्येति नवरान्नो त्रिककुबध्यर्धः पृथ्व्यो म
हान्निककुपूव्यूहो नवरान्नः समूहस्त्रिककुपू समूहश्चतु

॥ राम० ॥

॥ ५३ ॥

शोमत्रिककुबध्यर्द्धमिलवर्णैतेश्चतुर्भिः स्वानां श्रेष्ठ्यकामो
यजेत कुसुरुविंदुमृदुिकामस्त्रयाणां पृष्ठ्याद्रामैकैकं त्रिंशं
होमवंतं यशुकामः पृष्ठ्यावलंबस्य प्राग्विष्वजितं श्रुंदोमाद
शमंचाहः पुराभिचरं ज्योतिर्गामभितो गोरभिजितं विश्वजि
दायुषं शाललीपिशंगं श्रीकामो मिल्यवच्यहः पूर्वस्त्रिरिति
रशरात्राः ॥ ३ ॥ पौंडरीकमृद्विकामः पृष्ठ्यस्तोमं श्रुंदोमागो
तमस्तोमो विश्वजिह्वूहो नवरात्रो महाव्रतं वैश्वानर इति वा

॥ श्रो० ॥

॥ ५४ ॥

थसंभार्यावतिरात्रश्वतुर्विंशं मध्यर्धोभिप्लवपृष्ठो वेन्द्रवज्रं
भ्रातृव्यवान्युष्यस्याद्ये अहनी व्यत्यासमाने वरां नमहा व्रतं ॥
॥ ४ ॥ अथ द्वादशाहा भवेयुः स त्राणि भवेयुः रहीना वोक्ते दश
रात्रः समूहो व्यूहो वा तमभितोतिरात्रो संभार्योर्वा वैः
श्वानरमुपदध्यात्संवत्सरप्रवल्हं श्रीकामोतिरात्रश्वतुर्विं
शं विषुवदूर्जो न वरात्रो महाव्रतमथ भरत द्वादशाहं द्वादशमे
वैकाहं पृथक् संस्थाभिरुपेयुरतिरात्रमग्नेथाग्निष्टोमथा

॥ त्रा ॥

॥ राम० ॥

मा ५४ ॥

म

एष कथ्यमानथाग्निहोमथातिरात्रमिति द्वादशाहारेण तस्मिन्नावु
भूषंतः प्रजया पशुभिः प्रजनयिष्यमाणाः स्वर्गलोकमेव्यंतः स्वा
नां श्रेष्ठ्यमेव्यंत उयेयुर्वायजेतवेति पृथक्कमथ सामान्यमपरि
मितत्वाद्धर्मस्य प्रदेशान्वक्ष्यामो यथा हि परिमितावर्णा अप
रिमिता वाचो गतिमाप्नुवंत्येवमेव परिमितानामद्रामपरिमि
ताः संघाताः सिद्धानि त्वहानि तेषां यः कश्च समाहारः सिद्धमे
वशास्यमद्रांतु संशयेस्तोमपृष्ठ संस्त्रुभिरेके व्यवस्तादेतेक

॥श्रो०॥

॥५५॥

त्सं दृष्ट्वा ध्यति क्रमस्य छंदो गैरेव कृत्वा समयमहो बार्हत
सथंतरतायामेकाहेन शस्यं राथंतराणां द्वितीयेनाभित्य विके
न बार्हतानामपि वाक्या शुभीयत दिदासीये एव निविधानी
ये स्यातामेकाहिकमितरत् ॥५॥ सर्वान् कामानाप्स्यन्सर्वा वि
जितीर्विजिगीषमाणः सर्वा ब्युष्टी ब्यसिष्यन् नश्वमेधेन य
जेता श्वमुत्सृज्य निष्टीभ्यां यजेताग्निमूर्धन्वा न्विराजो संया
ज्ये वोक्षीद् द्वितीयात्त्वमग्ने स प्रथा असि सोमयास्ते मयो भुव

शि

॥राम॥

॥५५॥

इति स दंतौ त्वांचिन्नश्रवस्तमयद्वाहिष्ठंतदग्नय इति संयाज्ये अश्व
मुत्सृज्य रक्षिणो विधाय सा विन्यस्ति स्म इष्टयो हर हवैराजतंत्राः
सविता सत्यप्रसवः प्रसविता सविता य इमा विश्वा जाता न्यादे
वो यातु सविता सुरत्नः स धानो देवः सविता सहावेति द्वे समा
स्तु समास्तु सुदक्षिणत आहवनीयस्य हिरण्यकशिपावा
सीना भिक्षित्वा य पुत्रा त्यपरिवृता य राक्षेयारित्य वमाचक्षीत
हिरण्यमेकैर्ध्वयुरासीनः प्रतिगृणात्यारव्यास्यन्त ध्वर्यवि

॥ श्री. ॥
॥ ५६ ॥

त्याहूयत हो हो त रित्ती तरः ॥ ६ ॥ प्रथमं हनिमन्नुर्वेव स्वतस्तस्य म
नुष्या विशस्त इम आसत इति गृहमेधिन उपसमानीता स्युस्त
नुपदिशत्युचो वेदः सोयमिति सूक्तं निगदे द्वितीये हनि यमो
वेव स्वतस्तस्य पितरो विशस्त इम आसत इति सूक्तं विरा उप
समानीता स्युस्तानुपदिशति यजुर्वेदो वेदः सोयमिति नु
वाकं निगदे तृतीये हनि वरुण आदित्यस्तस्य गंधर्वा वि
शस्त इम आसत इति युवानः शोभना उपसमानीता स्युस्त

मे

॥ रामणा ॥
॥ ५६ ॥

नुपदिशत्यथर्वाणो वेदः सो यमिति यदेष जनिशान्तं स्यान्तं
निगदेच्चतुर्थे हनि सोमो वै ह्नवस्तस्याप्यरसो विशस्ता इमा
आसत इति युवतयः शोभना उपसमानीतास्युस्ता उप
दिशत्यागिरसो वेदः सो यमिति यद्वोरनिशान्तं स्यान्तं निग
देत्पंचमेहन्यवुदः काद्रवेयस्तस्य सर्पा विशस्त इम आस
त इति सर्पाः सर्पविद इत्युपसमानीतास्युस्तानुपदिशति वि
षविद्या वेदः सो यमिति विषविद्यानि गदेत्पञ्चे हनि कुवे

॥ श्री ॥
॥ ५७ ॥

शेवैश्वर्यवर्णस्तस्य रक्षां सि वि शस्तानी मान्या सत इति सेल
गाः पापकृत इत्युपसमानी तास्युस्तानुपदिशति विशाच
विद्यावेदः सोयमिति यत्किंचि सि शाच संयुक्तं निशांतं स्या
तं निगदेत्सप्तमेहन्यसितो धान्वस्तस्या सुरा विशस्तः इम आ
सत इति कुसीदिन उपसमानी तास्युस्तानुपदिशत्य सुर वि
द्यावेदः सोयमिति मायां कांचि कुर्यादष्टमेहनिमत्स्यः सां
मर्देस्तस्योदके च रा विशस्त इम आसत इति मत्स्याः पुं जि

॥ राम ॥
॥ ५७ ॥

छाद्युपसमानीतास्युस्तानुपदिशतिपुराणविद्यावेदः
सोयमितिपुराणमाचक्षीतनवमेहनिताक्ष्येवैषश्चित
स्तस्यवयांसिविशस्तानीमान्यासतइतिवयांसिब्रह्म
चारिणइत्युपसमानीतास्युस्तानुपदिशतीतिहासोवे
दःसोयमितीतिहासमाचक्षीतदशमेहनिताधर्मइंद्र
स्तस्यदेवाविशस्तइमआसतइतियुवानःश्रोत्रियाअ
प्रतिग्राहकाइत्युपसमानीतास्युस्तानुपदिशतिसा

॥ श्रु० ॥
॥ ५८ ॥

मवेदो वेदः सोऽयमिति सामगायदिवमेतत्पर्यायशः संव
सरमाचक्षीत दशमीं दशमीं समापयत्संवत्सरं ते दीक्षे
त ॥ ७ ॥ त्रीणि सुत्यानि भवन्ति गोतमस्तोमः प्रथमं द्विती
यस्याहुः पशोरुपाकरणकाले भवमानीय बहिर्वेद्यास्तौ
वेवास्तौ पयैः सवेदवद्ग्रायादुपवर्तेत वायज्ञसमृद्धिं वि
द्यान्वेत्सुगव्यं नोवाजीस्वश्वमिति यजमानं वाचयेत्त
मवस्थितमुपाकरणा ययदं ददत्येकादशभिः स्तोत्र
प्रणुवन्ननुस्वाध्यायमित्येके प्रीशमीध्वमिति शिष्यावष्टु

स्था ४

गो ॥ सम ॥

॥ ५८ ॥

शतिरस्य वं क्रय इति वामा नो मित्र इत्या पुषे तो प प्राणा छ स नं वा
 ज्य वेति च दे संज्ञ मम श्वं पत्न्या धू न्वंति रक्षिणा न्के श पक्षानु
 द्रुथ्ये न रा न्प्र चत्य स न्या नू रू नो घ्नाना अथा स्मे म हि षी मु प
 नि पात यंति तां हो ता भि मे थ ति मा ता च ते पि ता च ते जे वृ क्ष स्य
 क्री ळ तः ॥ प्र ति ला नी ति ते पि ता ग भे मु षि म तं स य दि ति सा हो
 ता रं प्र त्य भि मे थ त्य नु च र्य श्व श तं रा ज पु त्र्यो मा ता च ते पि ता च ते
 जे वृ क्ष स्य क्री ळ तः ॥ यी य स्य त इ व ते मु रं वं हो त मा त्वं व द्दो व
 इति वा वा तां ब्र ह्मो ध्या मे ना मु छे य ता हि रौ भा रं ह रं नि वा अ

॥श्री॥
॥५॥

ति कस्विदेकाकीचरतिवत् सिञ्जो
थास्ये मध्यमे जतु शाते वा ते पुनर्निवेसा ब्रह्माणं प्रत्यभिमेथस्य
नुचर्ये श्वशतं राजपुत्र्यं मने मुखयेत जिरो भारं हं निवा अ
थास्य मध्यमे जतु शाते वा ते पुनर्निवेति सदः प्रसृप्य स्वाहा क
तिभिश्च गिरित्वा ॥ ब्रह्मो धं वदंति कस्विदेकाकीचरति चंद्रमा
जायते पुनः ॥ किंस्विदिमस्य भेषजं किंस्विदा वपनं महदिति
होता ध्वयुं पृच्छति सूर्य एकाकीचरति चंद्रमा जायते पुनः ॥ अग्नि
हिमस्य भेषजं मिश्रं वपनं महदिति प्रत्याह किंस्वित्सूर्यसमं
ज्योतिः किं समुद्रसमं सरः ॥ कस्वित्पृथिव्ये वर्षीया न्यस्य मात्रा
न विद्यत इति प्रत्याह पृच्छामित्वा चित्तये देवसंख्यया दिवमन्नमन्न

कस्विदेकाकीचरति

॥राशममा॥

॥५॥

तद्वर्ष्युर्होतारं पृच्छति सत्यं सूर्यं समं ज्योतिर्वोः समुद्रं समं स
रः ॥ इन्द्रः पृथिव्ये वर्षीषां नोऽस्तु मानान विघ्नत इति प्रत्याह पृ
च्छामित्वा चितये देव सरव यदि त्वमत्र मनसा जगंथा केषुः
विष्णुस्त्रिषुपदेष्टुः केषु विश्वं भुवनमा विवेशेति ब्रह्मा
द्वातारं पृच्छत्यपितेषु त्रिषुपदेष्टुस्मिन्नेषु विश्वं भुवनमा
विवेश ॥ सद्यः पर्ये मि पृथिवी मुत घामे केनांगेन दिवो अस्य
पृष्ठमिति प्रत्याह के घ्नतः पुरुष आ विवेश कान्यं तः पुरुष आ

॥ श्रौ० ॥
॥ ६० ॥

व्या२

॥
॥
विता नि एत त्रैलोक्यं पवल्हामसित्वा किं स्विनः प्रतिवोचास्य
त्रैलुङ्गाता त्रस्माणि पृच्छति पंचस्वतः पुरुष आ विवेश ता
न्यतः पुरुष आ र्षितानि ॥ एतत्वा त्र प्रतिवन्वानो अस्मि
न मायया भवस्युत्तरो मदिति प्रत्याह ज्ञा च मुपनिष्क्रम्यैके
करो यजमानं पृच्छति पृच्छामित्वा परमं तं पृथिव्या इतीयं
वेदिः परो अंतः पृथि ईति प्रत्याह महिम्ना पुरस्तादुपरिष्ठा
च्च वपानां चरन्ति सुभूः स्वयंभूः प्रथमं तं महत्यर्णवै ॥ दधे हग

॥ राम ॥
॥ ६० ॥

भूमृत्विषं यतो जातः प्रजापतिः ॥ होता यक्षस्य जापतिं महिम्नो
जुषतां वेतुपिवतु सोमं होतय्यजेति प्रेषस्तवे मे लोकाः प्रदि
शोदिशश्चेति याज्याश्चो जस्तूपरो गोमृग इति प्राजापत्या
वेष्ट्वे देवी कृत्तिरितरेषां पशूनां प्रचरंति पंचमेन पृथ्या द्वाश
स्य व्यूहस्य ॥ ५ ॥ तस्य विशेषान्वक्ष्यामो ग्निं तमन्य इत्या
ज्यंतस्यैकाहिकमुपरिष्ठात्प्रउगतृचेष्वेकाहिकास्तृचा
स्त्रिकटुकेषु महिषो यवाशिरमितिसस्तावसीयिष्य

॥ श्रु० ॥
॥ ६९ ॥

प्रतिपदेकानृचस्थानेकाहिकोनुचरः सूक्तेषुचात्यमुद्धयेका
हिकमुपसंशस्यते पुनिविस्मिन्निविदं दध्यादेवं निष्केवल्यमित्यं
देवं निष्केवल्यमित्यं देवं सवितारमोण्या रिति वैश्व देवस्य प्र
तिपदेकानृचस्थानेकाहिकोनुचरः सूक्तेषुचेकाहिकोनु
चमुपसंशस्यते पुनिवि द्दो दध्यादेवमेवाग्निमारुते चतुर्थं पृ
ष्ठ्या हरुत्तमं ज्योतिर्गौरायुरभिजिह्व जिम्रहा व्रतं सर्वस्तो
मो तोर्या मोवा भूमिपुरुष वर्जम ब्राह्मणानां वित्तानि प्रति।

॥ राम ॥
॥ ६९ ॥

दिशमृत्विग्भ्यो दक्षिणाददाति प्राचीदिच्छोतुर्दक्षिणा
ब्रह्मणप्रतीच्यध्वयोहिदीच्युग्हातुरेताएवहोत्रका
अन्वायताअन्वायताः॥ १०॥ इत्याश्वलायनश्रो
तसूत्रेदशमोध्यायः॥ ॐ ॥ अथेतेषामद्रांयो
गविशेषान्वक्ष्यामोपथायुक्तानियसेमयसेमयसे
य कामांभवंत्ययमेवेहोतिरत्राहोप्रायणीयए-
षोत्यउदयनीयोव्यक्तोमध्येहीनेषुवैश्वानरएषएवता

का

॥ श्री० ॥
॥ ६२ ॥

वृत्तरेण व्यूहोदशरात्रा एषा प्रकृतिः सत्राणां तत्रावापस्त्वा
नमूर्ध्वे दशरात्रादेकाहार्थे महाव्रतं तत्रादशरात्रादित
रेषा मङ्गाद्यहार्थे गोआयुषीत्यहार्थे त्रिकद्वका अभि
प्लवत्यहपूर्वे त्रिकद्वका इत्याहस्मचक्षते चतुरहार्थे
त्रिकद्वका महाव्रतं च पंचाहार्थे मिल्यवयं चाहउत्तमस्यैषष्ठा तु
तृतीयसवनं षष्ठहार्थे मिल्यवः षष्ठहरवन्त्याया आधायाः
षष्ठहाताः पुनः पुनः पूर्णः पूर्णश्च षष्ठहस्तं तत्रामेव गच्छ

॥ राम० ॥
॥ ६२ ॥

ति॥९॥ होत्रयो दशरात्रादस्त्रिकामानां प्रथमं पृष्ठं छंदो मांश्चां
तरा सर्वस्तोमोतिरात्रो न्यायकृतं व्रतव्रतं प्रतिष्ठाकामाद्विती
यं त्रीणि चतुर्दशरात्राणि सार्वकामिकं प्रथमं हो पृष्ठ्यावावृ
त्त उत्तरस्तत्र पेवोदके वा विवाहे वा मीमांस्यमानाद्वितीयं पृ
ष्ठ्यमभितस्त्रिकद्रुका न्यायकृतं छंदो पूजनं प्रतिष्ठाकामा
स्तृतीयं चत्वारिपंचदशरात्राणि देवत्वमीप्सतां प्रथमं मंत्र
मस्य चतुर्दशरात्रस्य पृष्ठ्यमध्ये महाव्रतं ब्रह्मवर्चसकामादि

॥ श्री० ॥
॥ ६३ ॥

तीर्थं द्वितीयं चतुर्दशरात्रस्याग्निष्टुत्यायुणीयादनंतरः
सात्राहीनिका उभौ लोका वास्यतां तृतीयं तृतीयं च
तुर्दशरात्रस्याग्निष्टुत्यायुणीयस्थाने न्यायकृत्तरुण्यहो
पजनः शेषो न्यायकृत्संज्ञोपनं प्रतिष्ठा कामाश्चतुर्थं षो
डशरात्रं चतुरात्रौ पजनमन्नाद्य कामाः सप्तदशरात्रं पं
चरात्रौ पजनं पशु कामा अष्टादशरात्रं मायु कामाः षडहश्वा
त्रपूर्यते सतंत्रस्योपजनं वक्ष्याम एका न विंशति रात्रमेक

॥ राम ॥
॥ ६३ ॥

ओपजनं ग्नाम्या नारण्या न्यशूनवरुहस्यमाना विंशतिरात्रं प्र
तिष्ठाकामा अभिजिहिष्वजिता वभिपूवा दूर्ध्वं ॥ २ ॥ द्वावेक विं
शतिरात्रौ प्रतिष्ठाकामानां प्रथमं त्रयोणां मभिपूवानां प्रथ
मावंतरातिरात्रो ब्रह्मवर्चसकामा द्वितीयं नवरान्नस्याभिजि
हिष्वजितो रूक्षाने द्वौ पृष्यावा वृत्त उत्तरः संवत्सर संमिता इत्या
चक्षते द्वा विंशतिरात्रं चतूरात्रोपजनमन्नाद्यकामास्त्रयो विं
शतिरात्रं पंचरात्रोपजनं पशुकामा द्वौ चतुर्विंशतिरात्रौ प्रजाति

॥श्री०॥

॥६४॥

कामाः पशुकामावाप्रथमं पकहश्वात्रपूर्यते सतंत्रस्योपजनं व-
स्यामः स्वर्गलोके सत्स्य तो ब्रध्नस्य विष्टपं रोक्ष्यं तो द्वितीयं पृ-
ष्ठ्यस्तोमस्त्रयस्त्रिंशो निरुक्तो विशालः पृष्ठ्यस्तोमा एकविं-
शत्रिणवस्त्रयस्त्रिंशाः प्रतिलोमाः पूर्वस्मिंस्त्रहे नुलोमा
उत्तरस्मिंस्त्रविशालोपिवोत्तर एव त्र्यहः प्रतिलोमो नुलोमश्वा
निरुक्तमहरावृत्तः पृष्ठ्यस्तोमस्त्रिवृह-निरुक्तो ज्योतिरुभ
यसामासं स दामयमिनेत्येतदा चक्षते पंचविंशतिरात्रमेकरा

॥राम०॥

॥६४॥

ओपजनमन्नाद्यकामाः षड्विंशतिरात्रं द्विरात्रोपजनं प्रतिष्ठाका
 माः सप्तविंशतिरात्रं त्रिरात्रोपजनमृद्धिकामा अष्टाविंशतिरा
 त्रं चतुरात्रोपजनं वृद्धिकामा एकात्रं चतुरात्रं पंच
 चरात्रोपजनं परमाविजितिं विजिगीषमाणास्त्रिंशद्रात्रमन्ना
 द्यकामाः षडहश्वात्रपूर्यते सतंत्रस्योपजनं वक्ष्याम एकत्रिंशद्रा
 त्रमेकरात्रोपजनमन्नाद्यकामा द्वात्रिंशद्रात्रोपजनं प्रतिष्ठा
 कामाः ॥ ३ ॥ त्रीणि त्रयस्त्रिंशद्रात्राणि प्रतिष्ठाकामानां प्रथमं

त्रेद

॥श्री०॥
॥६४॥

त्रयाणामभिपूवानामुपरिष्टादुपरिष्टादतिरात्रोत्रसर्वसका
माद्वितीयं चतुर्णां पंचरात्राणां भावेन उत्तममुत्तमो चांतरासर्व
स्तोमोतिरात्रोभौ लोकोवाप्यतां तृतीयं षण्णां पंचरात्राणां मध्ये
विश्वजिदतिरात्रावेनास्मूतरेत्रयश्चतुस्त्रिंशद्रात्रं चतूरात्रोप
जनमन्नायकामाः पशुकामानामुत्तराणि चत्वारिंशद्रात्रः
पंचरात्रोपजनः षष्टिंशद्रात्रे षष्ठह उपजायते स तत्रस्योपज
नं वक्ष्यामसप्तत्रिंशद्रात्रैक रात्रोपजनोष्टात्रिंशद्रात्रोद्विरात्रो
पजनैकांन चत्वारिंशद्रात्रं त्रिरात्रोपजनमनं तां श्रियमिच्छेत्

॥राम॥
॥६४॥

भवत्वारिंशद्रात्रं चतुरात्रोपजनं परमायां विराजिप्रतितिष्ठंत एक
 चत्वारिंशद्रात्रप्रभृती न्युत्तराणि न्यायेनाष्टाचत्वारिंशद्रात्रा
 संचाशद्रात्रप्रभृतीनि चाषष्टिरात्रादिषष्टिरात्रप्रभृतीनि चै
 कोनशतस्रात्रात्रैकशत्रचतुरात्रोपजेनानिब्रतवन्ति ॥४॥
 सप्तैकां न्नपंचाशद्रात्रि विषाप्तनावत्स्यंतः प्रथमंतिरात्रा-
 स्त्रीणि त्रिवृत्त्यहान्यतिरात्रोदशपंचदशान्यतिरात्रोद्दशै
 सप्तदशान्यतिरात्रः पृष्ठ्यातिरात्रोद्दशैकविंशान्यतिरा-

म५

॥ श्री० ॥
॥ ६५ ॥

त्रस्त्रिवृतां प्रथमोऽग्निहोमः षोडशयुतमः पंचदशानामुक्थ्या इतरे
विधृतय इत्याचक्षते यमातिरात्रं यमांदिशुणामिव श्रियमिच्छंतो ह्य
वभिपूज्यो गो आयुषी अतिराशत्रो ह्यवभिपूवावभिजिह्विश्च जिता
वतिरात्रावेकोभिपूवः सर्वस्तोमो नवसप्तदशावतिरात्रो महाव्रतं सा
नां श्रेष्ठ्यकामास्तृतीयं चतुर्णां पृथ्याहमिकैकं नवकुत्वान
ववर्गाणां प्रथमषष्ठसप्तमोत्तमान्यहान्यग्निहोमा उक्थ्या इतरे
महाव्रतं सवितुः ककुभ इत्याचक्षते ॥ ५ ॥ त्रयाणामुत्तरेषां न्याय

॥ राम ॥
॥ ६५ ॥

कूता अभिल्यवाः प्रथमं तूर्ध्वं चतुर्थं त्सर्वस्तोमोतिरात्र उपसत्सगा
 हं पत्ने शुशुलु सुगंधिते जनपैतु हारुभिः पृथक् स पश्चि विपु च्यानु स
 चनं सन्नेषु नाराशं सेष्वाजीरं नश्च जीरं श्रये वचं सानभायुर्ये वात्मा
 नं नैव जानीरं स्मरता उपेयुरां जनाभ्यं जनीया इत्याचक्षते एता एव
 प्रतिष्ठा कामानामां जनाभ्यं जनीया इत्याचक्षते एता एव स
 र्वस्तोमस्त्वेने महाव्रतं मेद्रमत्यन्याः प्रजावुभूषंत एता सामेव स
 र्वस्तोममुद्धृत्य यथा स्त्वेनं महाव्रतं संवत्सरकामानाप्स्यंत उत्तम
 मतिरात्रश्चतुर्विंशं त्रयोभिल्यवा ववरात्रो भिह्वो गो आयुषी दश

॥ श्री० सू०
॥ ६६ ॥

रात्रो व्रतमंतिरात्रः संवत्सरसंमिता इत्याचक्षते एकषष्टिरात्रं प्रतिष्ठा
कामा एतासां मेव पृथ्यावभितो नवरात्रे स्यादवृत्त उत्तरः शतरात्र
मायुष्कामाश्चतुर्दशभिः स्रज्ज्वा श्वतुरहो यजना इति रात्रि सत्राणि ॥
॥ ६॥ अथ गवामयनं सर्वकामाः प्रायणीयचतुर्विंशोऽपेत्य चतुरभि
स्रज्ज्वा न्युष्यपंचमान्यं च मासानुपयंत्यथ षष्ठं संभरं तित्रीनभिः स्रज्ज्वा न्यु
ष्यमभिजितं स्वरसाम्मदद्यात्तोभ्यां पूर्यते होभ्यामिति नुपूर्वं पक्षो
थ विषुवानेकविंशो न पूर्वस्य पक्षसो नोत्तरस्यावृत्ताः स्वरसामान्य

॥ राम ॥
॥ ६६ ॥

॥ श्री ० ॥
॥ ६७ ॥

र्ववाषकदा अभिल्लावाः स्युरभिल्लावा स्युः ॥ ७ ॥ ओम् ॥ इति श्रोतम्
त्रैकादशोऽध्यायः ॥ ७ ॥ हरिः ॥ ओम् ॥ गवामयनेनादित्या
नामयनेन व्याख्यातं सर्वे त्वमित्यवास्त्रिदसं च दशमासाश्च पृथ्व्य
मध्यमानववष्टुसप्तमोत्तमान्वर्जयित्वा बृहस्पतिं सर्वेन्द्रस्तुतोवा
भिजिह्विश्च जितोः स्थाने सप्तमस्य च मासस्योत्तमयोरभिल्लावयोः
स्थाने त्रिदस्युक्ते दशरान्त्र उद्दिह्य लभितो चोत्तमस्य च मासस्यास्य
ये भिल्लावास्त्रयं उद्दिह्यतेषां मध्यममथ स्युः पृथ्व्यमध्यमाः समूहे
दशरान्त्रः ॥ १ ॥ आदित्यानामयनेनागिरसामयनेन व्याख्यातं त्रिद ॥ ६७ ॥

तस्त्वभिस्तवाः सर्वेषु ध्यादयश्चाद्यामासाः पंचपूर्वस्य पक्षसः श्र
 त्वा रस्त्वा न्नस्य पृष्ठ्यातास्मादय उत्तमस्य च मासस्या होये
 षष्ठहास्त्रयः पृष्ठ्या एव ते पिर्युः पूर्वो स्थातामभिस्तवो ॥ २ ॥
 इति वातवतोरयनं प्रायणीपोतिरात्रिच वतामभ्युपपंच हशे
 नमासं सप्तदशे नमासमेकविंशे नमासं त्रिणवे नमासं व्रतं
 विषुवत्स्थान एतैरेव मासेः प्रतिलोमेः पक्ष उत्तरमुदयनीयो
 तिरात्रे एतेषामेवाहूमातिरात्रावित्यपरमन्यत्राप्यादिष्टैः का

मासं नमासं
 त्रयस्त्रिंशो नमासं
 नमासं

॥श्रीवा
॥६८॥

लपूरणेनचेसंस्थानियमः॥३॥ कुंडपायिनामयनंमासंही
क्षितामवन्तिनेमासिसोमंक्राणंतिनिषांद्वादशोपसदोभवै
सोममुपनह्यप्रवर्ग्ययान्त्राप्युत्साद्योपनह्यवामासमग्नि
होत्रंजुहोतिमासंदशपूर्णमासाभ्यांयजंतैमासंवैश्वदेवे
नमासंवैरुणप्रधासैर्मासिंसाक्रमेधैर्मासंशुनासीरीयेण
यदहर्मासः पूर्यतेतदहरिहिंसमाप्याग्निप्रणयनादिघः
मैत्साहनादिवोपवसथिकंकर्मलत्वाश्वोभूतेप्रसुनुयु

॥६८॥

स्तद्धेकउपसङ्गएवानंतरंकुर्वेति तथा दृष्टत्सौ त्वोत्यान्मासानग्नि
होत्रादीन्वदंतस्तदनुपययन्नपश्वर्थसुग्निप्रणयनंतस्य च श्वः
सुत्यानिमिन्नमतिप्रणीतचर्यायांच वैगुण्यं दर्शपूर्णमासयोस्त
थाहोत्रस्यसदोहविह्वानान्याग्नीध्रीयाग्नीषोम
प्रणयनंवसतीवरीग्नहणा निपश्वर्थानिभवंतिसुत्यार्थान्येकेत
त्कालाश्चैवतद्गुणाः सिद्धस्वभावानां न व्यवधानादन्यत्वं यथापृ
थ्याभिप्लवयोः सगुणानां ह्येव कर्मणा मुत्थार उपजनो वा सुव्र

॥ श्रौ० ॥

॥ ६९ ॥

स्मण्या त्वयंतमनवधतेह कालसंशयत्वा दुत्सर्गमेके सुत्याय स
दुणत्वा त्विक्रिया त्वेव प्रवृत्ते संतमगत्वा वस्त्रानि दोषस्त्रिवृता मा
संपंचदशेन मासं सप्तदशेन मासमेकविंशेन मासं त्रिणवेन मा
समष्टादशत्रयस्त्रिंशानि द्वादशाहस्य दशाहानि महाव्रतं चाः
तिरात्र श्रवसर्वेण यज्ञेन यजंते य एतदुपयंति ॥ ४ ॥ सर्पाणाम
थनंगो आयुषी दशी स्तोमे अनुलोमेषणमासान्प्रति लोमेषड
ज्यातिर्द्वादशी स्तोमो विषुवत्स्त्राने प्रकाशकामा उपेयुस्त्रेव

॥ ६९ ॥

य

॥ श्री ० ॥

॥ ७० ॥

महो

द्वाविंशतिः सवनमासा भवेयुस्त्रयोविंशतिः पूर्वस्य षड्विंशद्वर्षि
कं तापश्चित्तं तस्य द्वादशसोत्याः संवत्सरगवामयनशस्याः पू
र्वेणेवं न्यायेन प्रजापतेर्द्वादशसंवत्सरं त्रयस्त्रिंशत्तः संवत्स
रास्त्रयः पंचदशास्त्रयः सप्तदशास्त्रय एकविंशा एते वस्तो
मैः शाक्त्यानां षड्विंशद्वर्षिकं मेकैकेन नवनवनववर्षीण्येतेरेव
स्तोमैः साध्यानां शतसंवत्सरमेकैकेन पंचविंशतिः पंचविंश
तिर्वर्षीण्येतेरेवस्तोमैर्विश्वसृजांसहस्रसंवत्सरमेकैकेना

॥ ७० ॥

क्षो

धृतृतीयान्यदेतृतीयानिवर्षशतान्यग्नेरग्निष्टोमसहस्रंसहस्रसा
व्यमित्येतदाचक्षते॥५॥ अथसारस्वतानिसरस्वत्याःपश्चिमउ
दकांतेदीक्षेरंस्तेतन्नेचदीपसदः॥ कृत्वाप्रायणीयंचसरस्वतींद
क्षिणेनतीरेणशम्याप्रासेशम्याप्रासेहरहर्यजमानाअनुव्रजे
युःसंहार्यउत्तरखलबुध्नोयूपश्चक्रीवंतिसदोहविधानान्याग्नी
ध्रीयंपत्नीशालंचदक्षिणपुरस्तादाहवनीयस्यावस्थां ब्रह्मा
शम्यांप्रहरेत्सायन्ननिपतेत्तद्गार्हपत्यास्यायतनंततोधिर्विषमे

हारेवि

॥ ओ ॥

॥ ७१ ॥

चैनपतेदुहृत्यसमेविहरेयुरश्रुचेद्वारुणंपुरोशंनिर्वैयुरपांनप्रेचरुषे
मपांनपादाहस्त्रादुपस्यंसमन्यायंत्यपयंत्यन्याहत्यातःसमा
नंसर्वेषांमित्रावरुणयोरयनंकुंडपायिनामयनस्याद्यान्वणमा
सानावर्तयंतोव्रजेयुर्मासिमासिचगेआयुषीउयेयुरायुरयु
ग्मेषुगेर्युग्मेष्टितिनुप्रथमःकप्लेथद्वितीयोयथामावास्याया
मतिरात्रःस्यान्नथादीक्षेरंस्तेमावास्यायामतिरात्रंसंस्थाप्यत
दहरेवामावास्यस्यसान्नाय्यवत्सानपाकुर्युस्तंपक्षमामावा

॥ ७१ ॥

स्येन ब्रजित्वा षोडशमास्यां गामुपेयुः षोडशमासेनोत्तरं ब्रजित्वा मा
वास्यायामाप्नुयुः पुनरेवमावर्तयन्तो ब्रजेयुरिन्द्राग्न्योरथ नंगोऽ
आयुषीभ्यामथ मृगं यनं त्रिकद्रुकेः सरस्वतीपरिसर्पणस्य शस्य
मुक्तं गवामयनेनैकपाती नित्वहान्यतिरात्राः पृष्ठ्याहश्चतुर्थ
मिति नुगतयोथोत्थानानि स्राक्षं प्रस्रवणं प्राप्योत्थानं ते यमुना
यां कारपचवेव भृथमभ्युपेयुरुदेत्याग्नये कामायेष्टिर्वैरातं तत्रा
तस्यामश्वांच पुरुषांच धेनुकेदघुरेतद्वोत्थानमृषभैकशतानां वा

ज२

॥श्री॥
॥७२॥

गवांसहस्रभावेसर्वस्वज्यान्यांगृहपतिमरणेवाज्यान्यांतूति
ष्ठंतोविश्वजितातिशत्रेणोतिष्ठेयुर्गृहपतिमरणेवाज्यान्यांतूति
वागवांसहस्रभावइतिशस्यं॥॥अथसवनीयाःऋतुपशवो
वात्यंतमाग्नेयोर्वेद्राग्नेवाग्नेयंवारथंतरपृष्ठेर्ध्वेद्रंबृहस्पृष्ठेर्ध्वे
कादशिनान्वाप्रायणीयोदयनीययोरतिशत्रयोःसमस्ताना
लभेरन्नेंद्रामंतद्वोवान्वहंवैकैकशरेकादशिनान्तैवेकाद
शिनीन्यूनामालभेरन्नेतेनचेत्सश्वयनेनेयुस्तृतीयेहनिदश

॥सांब॥
॥७३॥

रात्रस्य द्वात्रिंशत्तमेकादशिन्यः संतिष्ठंते त एतस्मिन् वरात्रेति
 रिक्तपशूनालभेरन्वेष्टवमनमेकविंशतिं द्वात्रिंशत्तमे
 श्वदेवं त्रयस्त्रिंशे घावा पृथिवीयां धेनुं चतुर्विंशे तस्या एव सं
 वायव्यं चतुश्चत्वारिंश आदित्यां वरा मष्टा चत्वारिंशे मेत्रा व
 रुणी मविवाक्ये वैश्वकर्मण मृषभं महाव्रत आग्नेय मुदयनी
 येति रात्रे पितृवैकादशिनी मेव त्रयस्त्रिंशं पूरयेयु रभिजिद्विष्व
 जिद्विषु वंति द्विपशूनि स्युः ॥ ७ ॥ अथ सत्रिधर्मा दीक्षणादिविद्या
 णां देवानां च धर्माणां प्राकृतानां निवृत्तिः सर्वशस्त्रवर्जयेयु र्गर्ग

व

॥ श्री ॥

॥ ७३ ॥

मन्त्रयोसरणं विवृतस्मयनं स्य भिदा समनार्याभिभाषणमनृतं क्रो
धमपां प्रगाहणमभिवर्षणमारोहणं च वृक्षस्य नावो वारथ
स्यवादीक्षिताभिवाद नंदीक्षितस्त्वोपसदमुमो सुनवंतौ समसि
धांताः पूर्वोरंभिणमभितप्ततरं वा सर्वसाम्ये यथावयो नृत्यगी
तवादिता न्यन्यांश्चात्रत्योपाचारान्नचेनान्वहिर्वेदि संताभ्या
आवयेयुर्नोदक्यां नोएवाभ्युदियान्नाभ्यस्तमिथान्तेषां चे
त्किंचिदापदोपनमेत्वमग्नेव्रतया असीति जपेदरव्यायवेत
रेषूपहवल्ली सतावकीर्णिनं तैरे वदीक्षितद्रव्यैरपयुष्यपु

पंदो

॥ राम ॥
॥ ७३ ॥

नदक्षयेयुराग्रयणकालेनवानां सवनीयां निर्वयुर्दीक्षोपसत्सु
व्रतदुषआपयेयुस्तेषां व्रत्यानिपयो दीक्षा सुव्यतिनीयका
लमुपसदां चतुर्थमेकस्यादुग्धेन तावदेव त्रिभिस्तैस्तैः
वद्वाभ्यामेकेन तावदेव सुत्यासुहविरुद्धिष्टमक्षाएव स्पर्धानाः
करंभः परिवापः पुरोकाशः पयस्येति तेषां यद्यत्कामयी रंस्तत
दुषविगुल्फयेयुराशिरदुघोदध्यर्थं सोम्यं वा विगुल्फं निर्वपेयु
रिति शौनको यावच्छरावं मन्येरं चैश्वदेवमेके बार्हस्पत्यमेके सर्वा

वे१

॥ श्री ॥
॥ ७४ ॥

नवानुसवनमपि वान्यत्र सिद्धं गार्हपत्ये पुनरधिश्चित्तोपव्रतये
रं न न्याना पथ्या भक्षानामूलकलेभ्य एतेन वर्तयेयुः पशुना
च ॥ ८ ॥ तस्य विभागं वक्ष्यामो ह नू सज्जिद्वे प्रस्तोतुः श्वेनं व
क्षुद्रातुः कंठः कातुद्रः प्रतिहर्तुर्दक्षिणा श्रोणिर्होतुः स
व्यात्रस्मणो दक्षिणं सक्थिमेत्रावरुणस्य सव्यं ब्राह्मणा छं
सि नो दक्षिणं पार्श्वं सांसमध्वर्योः सव्यमुगातृणां सव्योऽसप्र
तिप्रस्थातुर्दक्षिणं दोर्नेष्टुः सव्यं पोतुर्दक्षिण उरुरच्छावाक

॥ ७४ ॥

स्यसव्य आग्नीध्रस्य दक्षिणो वाहुशत्रेयस्य सव्यः सदस्यस्य सदं
चानूकं च गृहपतेर्दक्षिणो पादो गृहपतेर्ब्रतप्रदस्य सव्यो पादो गृहप
तेर्भार्यायै ब्रतप्रदस्यो षष्ठ एनयोः साधारणो भवति तं गृहपतिरेव प्र
शिष्याज्जाघर्नीयत्वाभ्यो हरंति तां ब्राह्मणा यदधुस्कंध्याश्च मणि
कास्तिस्त्रश्च कीकसा ग्नावस्तु तस्मिन् श्वेव कीकसा अर्धं च वेक
र्तस्यो न्नेतुरर्धं चैव वेकर्तस्य लोका माचशमितुस्तद्ब्राह्मणा यदद्याद्य
द्य ब्राह्मणस्या छिरः सुब्रह्मण्या ये यश्चः सुत्यां प्राह तस्या जि न मि
ळा सर्वेषां होतुर्वाता वा एताः षट्त्रिंशत्तमेकपदा यज्ञं वहंति षट्त्रिं

॥ श्रीवा ॥
॥ ७५ ॥

अतमेकचयसंयहमिषद्विंशदक्षरावेबहतीवार्हताः स्व
र्गलोकास्तस्याणेषुचेवततस्वर्गेषुचलोकेषुप्रतितिष्ठेतायंति
स एषः स्वर्ग्यपुशुयएनमेवंविभजंत्यथयेतोन्यथातद्यथासे
लगावापापकृतोवापशुंविमश्नीरंस्तादृक्तंतांवाएतांपशोर्वि
भक्तिंश्रोतत्ररविदेवभागोविदांचकारतामुहाप्रोच्येवास्मांलोका
दुच्चक्रामन्तामुहगिरिजायवाभ्रव्यायामनुष्यः प्रोवाचैत
तोहेनामेतद्वर्णननुष्याअधीयते ॥ ९ ॥ सर्वसमानगोत्रा
स्युरितिगाणगारिः कथंस्याप्रीस्तुक्तानिभवेयुः कथंप्रयाजाइत्य

॥ रामवा ॥
॥ ७५ ॥

ना

पिनांगोत्रास्युरिति शोनकसंत्राणां व्यापित्वाद्गृहपतिहोत्राच्च
या विशेषास्तस्य राद्धिमनुराद्धिः सर्वेषां प्रवरास्त्वावर्तेरन्तावा
पधर्मित्वाज्जामदग्नावत्सास्तिषां पंचांशे यो भार्गवच्यावना
प्रवानोर्वजामग्नेत्यथ हजादग्नानां भार्गवच्यावना प्रवानेत्या
र्द्धिषेणानां भार्गवच्यावना प्रवानार्द्धिषेणानूपेति विद्वानां भा
गवच्यावना प्रवानोर्ववैदेतियस्कवाधौ लमो नमो कशार्क राक्षि
सार्द्धि सावर्णिशालं कायनजे मिनिदेवं त्यायनानां भार्गव

गौ

॥ श्री. ॥
॥ ७६ ॥

हव्य

तसोवे तसेति श्येतानां भार्गवस्य वेन्यपार्थेति मित्रयुवां वाध्यश्च
तिन्निप्रवरं वा भार्गवदेवोदासवाध्यश्चेति शुनकानां गृत्समदेति
त्रिप्रवरं वा भार्गवशौनहोत्रगात्समदेति ॥ १० ॥ गोतमानामांगि
रसायास्यगोतमेत्युच्यन्तानामांगिरसोच्यगोतमेति रहगण
नामांगिरसराहगण्यगोतमेति सोमराजकीमांगिरसंसोमः
राज्यगोतमेति वामदेवानामांगिरवामदेव्यगोतमेति बहुदुक्थासर
नामांगिरसबाहुदुक्थ्यगोतमेति पृषदश्वानामांगिरसपार्षद

॥ ७६ ॥

श्ववेरूपे स्यादंष्ट्रं हे कैवृवते तीत्यांगिरसं सप्तमं दंष्ट्रपार्षदश्च वैरू
पेतृक्षाणां मांगिरसवाहं स्यत्यभारद्वाजवादनमातवचसेतिकक्षी
वतामांगिरसोचथ्यगोतमो शिजकाक्षीवतेति दीर्घतमसा मांगि
रसोचथ्यदीर्घतमसेति भारद्वाजाग्निवेश्यानामांगिरसवाहं स्यत्य
भारद्वाजेति ॥ ११ ॥ मुद्गलानामांगिरसभाम्याश्वमोद्गल्येति ताक्ष्यं हे
कैवृवते तीत्यांगिरसं ताक्ष्यं भाम्याश्वमोद्गल्येति विष्णुवृद्धानामांगिर
सयोरुक्त्वा सप्तमस्य वेति गार्गाणामांगिरसवाहं स्यत्यभारद्वाजगा
र्ग्यशैव्ये त्यांगिरसश्चैव्यगाग्येति वाहरितकुत्सपिंगशंखदभभेम

॥ सू॥
॥ ७७ ॥

राक्षसो वा मूलं राक्षसगोविंदी तस्य कृत्येति ३
गवानामांगिरसो वरीषयो वनाश्वेति मंधातारं हे केब्रुवते ती
त्यांगिरसं मंधात्रां वरीषयो वनाश्वेति संकृतिपूतिमाषतंडि
शंबुशैव गवानामांगिरसगोविंदी तस्य कृत्येति ॥ १२ ॥ कण्वा
नामांगिरसाजमीकृकाण्वेति घोरमुहे केब्रुवते वकृष्याजमीकृ
मांगिरसघोरकाण्वेति कपीनामांगिरसामहीयवोरक्षयसे
त्यथयएते द्विप्रवाचनायथेतच्छेगं शिरयोभरद्वाजाह
शुंगाः कताः शैशिर्यस्तेषामुभयतः प्रवृणीते कमितरतो
द्ववितरतो द्वोवेतरतस्त्रीनितरतो नहि चतुर्णां प्रवरोस्ति न

॥ ७७ ॥

पंचानामतिप्रवरणमांगिरसबार्हस्पत्यभारद्वाजकात्याकीलेति
॥१३॥ अत्रीणामात्रेयार्चनानसश्यावाश्वेतिगविष्टिराणामात्रेय
गाविष्टिर्योर्वातिथेतिचिकित्तमालवकालववमनुतंतुकुशिका
नांवैश्वामित्रदेवरातोदलेतिश्रोमत्तकामकायनानांवैश्वामित्र
देवश्रवसदेवतरसेतिधनंजयानांवैश्वामित्रमाधुच्छंदसधानंज
य्येत्यजानांवैश्वामित्रमाधुच्छंदसाज्येतिरोहिणानांवैश्वामित्र
माधुच्छंदसरोहिणेत्यष्टकानांवैश्वामित्रमाधुच्छंदसाष्टकेति

॥ श्री ॥
॥ ७ ॥

वेणुनां वैश्वामित्रागथिनवेणवेति शोध ३

पूरणवारिधापयंतानां वैश्वामित्रदेवरातपौरलेतिकतानां वैश्वामित्रकात्याकीलेत्यघमर्षणानां वैश्वामित्राघमर्षणकौशिकेतिरिणूनां वैश्वामित्रगाथिनवेणवेति शालंकायनशालाक्षलोहितक्षलोहितजटूनां वैश्वामित्रशालंकायनकौशिकेतिकश्यपानां काश्यपावत्सारसितेति निध्रुवाणां काश्यपावत्सारनेध्रुवेति रेभाणां काश्यपावत्साररेभ्येति शंडिलानां शंडिलासितैवलेतिकश्यपासितैवलेति वा ॥ १४ ॥ वासिष्ठेति वसिष्ठा

॥ ७ ॥

नायेन्यउपमन्युपराशरकुंडिनेभ्यउपमन्यूनानावासिष्ठाभरदस्विंद्रप्रम
देतिपराशराणां ~~नावासिष्ठाभरदस्विंद्रप्रम~~ नावासि
ष्ठशक्त्यपाराशर्येति कुंडिनानावासिष्ठमेन्नावरुणकौंडिन्येत्य
गस्तीनामागस्त्यदार्ढ्युतेध्रुवाहेतिसोमवाहोवोत्तमआगस्त्य
दार्ढ्युतसोमवाहेतिपुरोहितप्रवरोराज्ञामथयदि सांष्ट्रप्रवणीरं
न्मानेवैल्लयोस्त्वेवसेतीतिसन्नाणितान्यदक्षिणानितेषामन्तेज्या
तिष्ठोमःपृष्ठ्यशमनीयःसहस्रदक्षिणोऽथवाप्रज्ञातदक्षिणोदक्षि
णावतापृष्ठानिशमयेरन्तितिविज्ञायतेसएवहेतुःप्रकृतिभावेप्र

॥श्रो०॥
॥७९॥

कृतिभावेनमोब्रह्मणेनमोब्रह्मणेनमआचार्येभ्योनमआचार्येभ्योनमःशे
नकायनमःशोनकाय॥१५॥इत्याश्वलायनश्रोतसूत्रेहादशोऽध्यायः॥
भृगूणांनविवाहोस्तिचतुर्णामादिनोमिथः॥श्वेतादयस्त्रयस्तेषांविवाहो
ष्येतेमिथश्चापण्णांवेगोनमादीनांविवाहोनेष्यतेमिथः॥दीर्घमाओत
चथ्यःकक्षीवांश्चैकगोत्रजाः॥भरद्वाजाग्निवेश्युक्ताःशुंगःशैशिरयः
कताः॥एतेसमानगोत्रास्युर्गर्गानेकेचदन्तिवौ॥पृषदश्वामुङ्गलाविष्णु
वृक्षाःकण्वोगस्त्याहरितःसंकृतिःकर्पिः॥यस्कश्चैषांमिथद्रष्टोविवा
हःसर्वैरन्यैर्जामदग्न्यादिभिश्च॥यावत्समानगोत्रास्युर्विश्वामित्रो

॥७९॥

॥ सू. ॥
॥ ८ ॥

नुवर्तते। तावद्दसिष्ठश्चात्रिश्वकश्यपश्चपृथक्पृथक्। द्वार्षेयाणां त्र्या
र्षेयसंनिपाते अविवाहः॥ त्र्यार्षेयाणां पंचार्षेयसंनिपाते अविवाहः॥
विश्वामित्रो जमदग्निर्भरद्वाजो थगोतमः॥ अत्रिर्वसिष्ठः कश्यप इत्ये
ते सप्त ऋषयः॥ सप्तानां मृषीणामगत्स्याहृमानां यदयत्वं तद्गोत्रद्व
त्वाच्चक्षते। एक एव ऋषिर्यावत्प्रवरेषु नुवर्तते। तावत्समानगोत्रत्वं म
न्यत्र भृग्वंगिरसांगणादित्यसमानप्रवरेर्विवाहः॥ इत्याश्वलायना
श्रौतसूत्रं समाप्तं। आच्यत इत्युपनामकवाक्येन द्वात्मजसुतपरश्रामेण लिखितं॥ ॥ ८ ॥

॥ इति उत्तरखण्डसमाप्ता ॥
॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

[OrderDescription]
,CREATED=05.08.20 10:41
,TRANSFERRED=2020/08/05 at 10:58:32
,PAGES=163
,TYPE=STD
,NAME=S0003420
,Book Name=M-2476-AASHVLAPAN SHOUTSUTRA
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF

FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF
,FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF

FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF
,FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF
,FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF

FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF
,FILE36=00000036.TIF
,FILE37=00000037.TIF
,FILE38=00000038.TIF
,FILE39=00000039.TIF
,FILE40=00000040.TIF
,FILE41=00000041.TIF
,FILE42=00000042.TIF
,FILE43=00000043.TIF
,FILE44=00000044.TIF
,FILE45=00000045.TIF
,FILE46=00000046.TIF
,FILE47=00000047.TIF

FILE48=00000048.TIF
,FILE49=00000049.TIF
,FILE50=00000050.TIF
,FILE51=00000051.TIF
,FILE52=00000052.TIF
,FILE53=00000053.TIF
,FILE54=00000054.TIF
,FILE55=00000055.TIF
,FILE56=00000056.TIF
,FILE57=00000057.TIF
,FILE58=00000058.TIF
,FILE59=00000059.TIF
,FILE60=00000060.TIF
,FILE61=00000061.TIF

FILE62=00000062.TIF
,FILE63=00000063.TIF
,FILE64=00000064.TIF
,FILE65=00000065.TIF
,FILE66=00000066.TIF
,FILE67=00000067.TIF
,FILE68=00000068.TIF
,FILE69=00000069.TIF
,FILE70=00000070.TIF
,FILE71=00000071.TIF
,FILE72=00000072.TIF
,FILE73=00000073.TIF
,FILE74=00000074.TIF
,FILE75=00000075.TIF

FILE76=00000076.TIF
,FILE77=00000077.TIF
,FILE78=00000078.TIF
,FILE79=00000079.TIF
,FILE80=00000080.TIF
,FILE81=00000081.TIF
,FILE82=00000082.TIF
,FILE83=00000083.TIF
,FILE84=00000084.TIF
,FILE85=00000085.TIF
,FILE86=00000086.TIF
,FILE87=00000087.TIF
,FILE88=00000088.TIF
,FILE89=00000089.TIF

FILE90=00000090.TIF
,FILE91=00000091.TIF
,FILE92=00000092.TIF
,FILE93=00000093.TIF
,FILE94=00000094.TIF
,FILE95=00000095.TIF
,FILE96=00000096.TIF
,FILE97=00000097.TIF
,FILE98=00000098.TIF
,FILE99=00000099.TIF
,FILE100=00000100.TIF
,FILE101=00000101.TIF
,FILE102=00000102.TIF
,FILE103=00000103.TIF

FILE104=00000104.TIF
,FILE105=00000105.TIF
,FILE106=00000106.TIF
,FILE107=00000107.TIF
,FILE108=00000108.TIF
,FILE109=00000109.TIF
,FILE110=00000110.TIF
,FILE111=00000111.TIF
,FILE112=00000112.TIF
,FILE113=00000113.TIF
,FILE114=00000114.TIF
,FILE115=00000115.TIF
,FILE116=00000116.TIF
,FILE117=00000117.TIF

FILE118=00000118.TIF
,FILE119=00000119.TIF
,FILE120=00000120.TIF
,FILE121=00000121.TIF
,FILE122=00000122.TIF
,FILE123=00000123.TIF
,FILE124=00000124.TIF
,FILE125=00000125.TIF
,FILE126=00000126.TIF
,FILE127=00000127.TIF
,FILE128=00000128.TIF
,FILE129=00000129.TIF
,FILE130=00000130.TIF
,FILE131=00000131.TIF

FILE132=00000132.TIF
,FILE133=00000133.TIF
,FILE134=00000134.TIF
,FILE135=00000135.TIF
,FILE136=00000136.TIF
,FILE137=00000137.TIF
,FILE138=00000138.TIF
,FILE139=00000139.TIF
,FILE140=00000140.TIF
,FILE141=00000141.TIF
,FILE142=00000142.TIF
,FILE143=00000143.TIF
,FILE144=00000144.TIF
,FILE145=00000145.TIF

FILE146=00000146.TIF
,FILE147=00000147.TIF
,FILE148=00000148.TIF
,FILE149=00000149.TIF
,FILE150=00000150.TIF
,FILE151=00000151.TIF
,FILE152=00000152.TIF
,FILE153=00000153.TIF
,FILE154=00000154.TIF
,FILE155=00000155.TIF
,FILE156=00000156.TIF
,FILE157=00000157.TIF
,FILE158=00000158.TIF
,FILE159=00000159.TIF

FILE160=00000160.TIF
,FILE161=00000161.TIF
,FILE162=00000162.TIF
,FILE163=00000163.TIF
,